OCTAVIAN SĂRBĂTOARE

FOCUL SACRU DACIC TREZEȘTE NEAMUL ROMÂNESC

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE RENAȘTEREA ZAMOLXIANĂ

First published in Australia in Jan. 2014 by
Sarbatoare Publications, Sydney, NSW
sarbatoare@hotmail.com

Copyright © 2014 and subsequent years by Octavian Sărbătoare. Această lucrare şi traducerile ei sunt copyright (au drept de autor Octavian Sărbătoare). Ea poate fi liber folosită ca fişier electronic sau imprimată pe hârtie în forma în care se află.

National Library of Australia Cataloguing-in-Publication entry:

Sarbatoare, Octavian.
Focul sacru dacic trezeşte neamul românesc: întrebări şi răspunsuri despre renaşterea zamolxiană

Bibliography.
Includes index.
Edition: 1st ed.
ISBN: 978 0 9875729 7 4.
1. Zalmoxis. 2. Dacians--Religion. I. Title.

201.42

Prima ediție

Typeset by Sarbatoare Publications

Pe prima copertă: Neodacii strânşi la focul sacru dacic, anul 2013, Muntele Detunata, Bucium Şasa, jud. Alba, România (foto Laura Apostol).
Pe coperta a patra: O reprezentare a zeului Zamolxe; imagine de container cu toarte purtând focul sacru dacic.

OCTAVIAN SĂRBĂTOARE

FOCUL SACRU DACIC TREZEȘTE NEAMUL ROMÂNESC

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE RENAȘTEREA ZAMOLXIANĂ

COLECȚIA DECENEU

SARBATOARE PUBLICATIONS
SYDNEY

PREFAȚĂ

Volumul de față, urmarea de idei prezentate în cartea publicată în luna martie, anul 2010, *Românul s-a născut Zamolxian: Întrebări şi răspunsuri despre renaşterea zamolxiană*, continuă să contureze neozamolxianismul ca imaginar spiritual-religios modern, acum la începutul mileniului al III-lea. Întrebările şi răspunsurile cuprinse în lucrare limpezesc şi mai mult evoluția şi structurarea curentului neozamolxian. Ele explică, în cuvinte simple pe înțelesul tuturor, progresul şi transformările produse în zamolxianismul modern după publicarea cărții *Românul s-a născut Zamolxian*, adică în ultimii aproape patru ani. Cele două lucrări etalează în total 120 de întrebări şi răspunsuri de o largă varietate tematică. Apariția *Cărții Lui Zamolxe*, revelația colectivă a neamului românesc, este pasul cel mare făcut de zamolxianismul modern până în prezent.

Reproducem mai jos părți şi idei (relevante şi lucrării de față) din prefața cărții *Românul s-a născut zamolxian: Întrebări şi răspunsuri despre renaşterea zamolxiană*.

Libertatea de exprimare a opiniilor, ca unul dintre rezultatele transformărilor sociale înfăptuite după revoluțiile din 1989 în Europa de Est, a creat printre români un impuls de renaştere spirituală de o factură cu totul deosebită. Cartea de față schițează în idei, sub formă de întrebări şi răspunsuri, noul curent spiritual cunoscut sub numele de zamolxianism modern sau neozamolxianism. Elementele acestui crez capătă contur mai cu seamă din credințe, datini şi tradiții moştenite de la geto-daci, strămoşii faptici, dar şi legendari şi mitici, ai românilor. Condițiile sociale moderne structurează mitologia română, dând forme noi şi magnitudine unor adevăruri spirituale profunde.

Zamolxianismul modern evoluează în prezent ca teorie şi practică marcând o renaştere spirituală printre românii care aspiră la regăsirea identității neamului românesc în tradiția străbună. Ideile şi conceptele expuse permit ca ei să-şi cunoască mai profund sufletul geto-dacic. În prezent neamul românesc se află într-un moment istoric situat la răscruce de drumuri, în căutarea unui ideal național şi al afirmării identității autohtone, ca urmaşi ai geto-dacilor. Important de înțeles este şi faptul că zamolxianismul modern iese din sfera unei simple religii, fiind o spiritualitate vizionară.

De menționat este perspectiva din care este scrisă această carte, cea a cercetătorului în ştiințe sociale, nicidecum a întemeietorului de religie. Neozamolxianismul, ca imaginar spiritual şi religios, nu are nevoie să fie întemeiat sau indus, ci să fie conceptualizat şi structurat printr-o hermeneutică aplicată mai cu seamă tradiției populare româneşti. O contribuție la un aşa proiect poate fi făcută de către orice persoană conştientă de valoarea ethosului spiritual al poporului român. Românii s-au dovedit a fi păstrătorii autentici ai tradiției ancestrale a neamului, fondată pe matricea primordială a sacrului, temeiul ontologic al umanității.

Puținele referințe făcute în textul lucrării au rolul de a întări sau valida ideile expuse. Numărul citatelor este mic, lucrarea de față se doreşte mai mult o expunere liberă de idei decât o cercetare riguroasă în domeniul social-religios. Unele răspunsuri sunt susținute de referințe, altele sunt comentarii libere, ale autorului, făcute cu scopul inspirării cititorul. Dar chiar şi acestea au o bază ideatică prezentă într-o formă sau alta în logosul tradiției strămoşeşti.

Secvența întrebărilor este în linii mari pe grupuri tematice, dar există şi un element aleatoriu. Cititorul este îndemnat să consulte în prealabil lista întrebărilor numerotate. Bibliografia de la sfârşitul cărții serveşte parțial ca ghid, dar şi ca recomandare pentru o aprofundare ulterioară a ideilor expuse. La titlurile despre zamolxianism, dacism şi domeniile de interes tangente, se adaugă metodologia de cercetare în ştiințele sociale. Indexul de la sfârşitul cărții oferă o căutare uşoară a cuvintelor şi conceptelor cheie.

Anumite idei specifice apar pentru prima oară în volumul de față *Focul sacru dacic trezeşte neamul românesc*. Se defineşte neodacismul în comparație cu dacismul, curentul istoric inițiat în secolul al 19-lea de către Bogdan P. Haşdeu. Se acordă importanță gnozei neozamolxiene, ale cărei baze au fost între timp puse de două lucrări (vezi Sărbătoare, 2013b şi 2013c). Se fac propuneri concrete ca alte popoare europene să-şi creeze imaginare spiritual-religioase proprii care să le definească identitar.

Cititorii potențiali ai cărții sunt cei interesați de tema renaşterii neamului românesc pe bazele tradiției sale strămoşeşti dacice.

Octavian Sărbătoare,
ianuarie 2014, Sydney, Australia

LISTA ÎNTREBĂRILOR

Pagina

1. Ce aduce nou această serie de întrebări şi răspunsuri faţă de ceea ce s-a prezentat în cartea Românul s-a născut Zamolxian: Întrebări şi răspunsuri despre renaşterea zamolxiană*, publicată în anul 2010?* 10

2. Paradigma „amurgul zeilor” a hrănit veacuri de-a rândul ideea că imaginarul religios, bazat pe zeii primordiali ai umanităţii şi pe cei ai antichităţii, a devenit perimat. Oare acesta să fie cazul? 10

3. În ce măsură ideea de „amurg al sfinţilor” se aplică religiilor abrahamice? 11

4. De ce „amurgul sfinţilor” a devenit noua paradigmă religioasă a zilei vizând ortodoxismul şi catolicismul? 12

5. Faceţi o introducere a Cărţii Lui Zamolxe*. De ce credeţi că această lucrare va fi inspiraţională spiritual acum, precum şi pentru omenirea veacurilor următoare?* 13

6. Ce alte lucrări, sau elemente de ideatică, susţin Cartea Lui Zamolxe*?* 13

7. Rug şi rugă. Există o legătură în semantica acestor două cuvinte? 14

8. Creaţionismul evolutiv. Poate oare religia să coexiste în armonie cu ştiinţa? 14

9. Cum a evoluat şi cum va evolua preoţimea decenee? 14

10. Dumnezeu este teonimul pe care poporul român l-a moştenit de la daci. Oare putem spune că neamul românesc va putea face vreodată distincţie clară între Dumnezeu, cel care apare în Biblie*, şi Dumnezeul străbunilor românilor?* 15

11. Neozamolxianismul este totodată spiritualitate şi religie. Ce impact spiritual poate avea acest dualism printre români? 16

12. Poate religia servi societatea după ce veacuri de-a rândul s-a produs mai mult fenomenul invers, adică societatea a servit religia? 17

13. Ezoterismul este un fenomen spiritual prin esenţă. Cum poate ezoterismul neozamolxian să fie util societăţii româneşti spiritual-religioase? 17

14. Ce şanse au alte popoare să-şi structureze imaginare spiritual-religioase care să le susțină identitar? Cum pot fi structurate imaginarele spiritual-religioase ale popoarelor europene? 18
15. Oare poporul evreu de astăzi are nevoie să-şi structureze un nou imaginar spiritual-religios? Dacă da, atunci cum ar arăta scrisă noua scriptură? 19
16. Dezvoltați paleta de idei despre structurarea unui crez modern pentru poporul maghiar. Cât de relevant poate fi un nou imaginar spiritual-religios pentru maghiarii de astăzi? 20
17. Cum pot slavii să-şi dezvolte un imaginar spiritual-religios care să-i definească identitar ca grup european aparte? 21
18. Cum pot popoarele germanice să-şi dezvolte un imaginar spiritual-religios care să le definească identitar ca grup european aparte? 21
19. Cum pot urmaşii celților (galilor) să-şi dezvolte un imaginar spiritual-religios care să-i definească identitar ca grup european? 22
20. Poate Europa înflori din nou dacă îşi reevaluează pe baze moderne credințele primare ale popoarelor europene? Este această renaştere un protocronism? 22
21. De ce metoda iudeo-creştină a salvării prin renunțare la păcat este fundamental greşită? Ce propune în schimb neozamolxianismul? 23
22. Este neozamolxianismul o reformă spiritual-religioasă? Dacă da, de ce? 24
23. Care sunt tarele ortodoxiei româneşti actuale? 24
24. Poate oare ortodoxia românească, ca religie sincretică, să evolueze în zamolxianism modern? Este această transformare posibilă în următorii 100 de ani? 26
25. Ne putem oare imagina în viitorul neamului românesc, oamenii religioşi mergând la altarele şi templele neozamolxiene şi conducându-şi viața după Legile Lui Zamolxe? 26
26. Ce se poate spune despre noul cler zamolxian modern? Pot oare fi evitate tarele şi corupția clerului ortodox? 27
27. În ce măsură o nouă societate zamolxiană poate îndrepta tarele societății româneşti actuale? 27

28. Puteți face o comparație între focul sacru dacic de astăzi şi cel folosit în practici similare din trecutul religios al omenirii? 28
29. De ce practica focului sacru dacic este un mod de trezire spirituală? Cum se manifestă conştiența, trezvia, în acest caz? 28
30. În ce constă subtilitatea focului sacru dacic? 29
31. Este oare metoda utilizării focului sacru dacic o speculație terapeutică şi spirituală? 30
32. Cum poate o familie să adopte metoda folosirii focului sacru dacic? 30
33. Poate focul sacru dacic fi folosit de alte popoare ale lumii? 31
34. Cum se practică ritualurile focului sacru printre românii de azi? 31
35. Evoluția ştiinței pare că umbreşte viabilitatea religiilor lumii. Oare vom asista la dispariția religiilor datorită ştiințelor? Poate ştiința să susțină religia sau religia să susțină ştiința? 32
36. Tehnologia reprezintă o instrumentalitate care revoluționează manifestarea felului de a se comporta al omului. Putem oare vorbi de faptul că religia va fi modelată de tendința de virtualizare a trăirilor umane? 32
37. Pot ştiința şi tehnologia înlocui elementul revelator în religie? 33
38. De ce încă există discrepanța ştiință vs. religie în raport cu discernământul de gândire? 33
39. Poate religia avea explicații ştiințifice? 33
40. Oare ştiința şi tehnologia pot conduce religia la imaginarea marelui demiurg ca om de ştiință şi tehnolog? 34
41. Oare marile religii ale omenirii îşi aşteaptă în prezent salvatorul propriu? 34
42. Oare mentalul colectiv al lumii poate împlini marile profeții? 34
43. Ce înseamnă pentru umanitate paradigma „se trezesc zeii”? 35
44. Asupra omenirii planează spectrul războaielor religioase. Ce implicații se întrezăresc? 35
45. Putem oare acorda încredere profețiilor biblice? Cum ar 36

putea fi ele interpretate în contextul mondial actual?
46. Oare spiritul ancestral al neamului românesc să fi 37
dispărut în biserica ortodoxă? De ce preoții ortodocşi fac prea puțin pentru renaşterea legii strămoşeşti?
47. În ultimii ani se vorbeşte tot mai des despre hora dacică. 38
Ce se poate spune despre acest ritual?
48. Practica nemuririi dacice a luat amploare printre români. 38
În ce constă ea?
49. Cum a evoluat în ultimii ani construcția de vetre, altare şi 39
temple neodacice?
50. Se aşteaptă venirea pe planeta Pământ a extratereştrilor. 40
Cât de viabilă este această idee? Au vizitat oare extratereştrii planeta Pământ în trecut?
51. Ne putem oare considera urmaşii extratereştrilor care au 41
vizitat planeta Pământ în trecut?
52. Oare extratereştrii se află printre noi? 41
53. Oare noi oamenii avem cu adevărat libertate evolutivă- 42
regresivă??
54. Poate omenirea fi salvată de către extratereştri? 42
55. Dacism şi neodacism? Discutați cele două curente sociale. 43
56. Viitorologia este o ştiință socială care se ocupă de 44
predicții la nivel de umanitate. Ce viitor are religia?
57. Cum pot condițiile social-economice slefui imaginarul 44
religios?
58. Putem vorbi de un homo religiosus *călător spațial?* 44
59. Cum credeți că va evolua practica neozamolxianismului 45
printre români şi în general în lume?
60. Este oare necesar ca neozamolxianismul să devină cult 46
înregistrat legal în România şi Republica Moldova?

ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI

- 1. Ce aduce nou această serie de întrebări şi răspunsuri faţă de ceea ce s-a prezentat în cartea Românul s-a născut zamolxian: Întrebări şi răspunsuri despre renaşterea zamolxiană, *publicată în anul 2010?*
- Apariţia în cursul anului 2012 a *Cărţii Lui Zamolxe* numită şi *Înţeleapta Scriptură* sau *Noul Testament al Dacilor* este esenţială conturării imaginarului spiritual-religios numit neozamolxianism, cult solar modern centrat în jurul practicilor focului sacru dacic. Seria actuală de întrebări şi răspunsuri întregeşte ideile (a se vedea prin comparaţie listele întrebărilor, paginile 6-9 şi 47-49) conturate în anul 2010 în cartea *Românul s-a născut zamolxian: Întrebări şi răspunsuri despre renaşterea zamolxiană*, lucrare care tratează paradigma prezentă chiar în titlul cărţii. Evoluţia ideaticii neozamolxiene necesită discutarea şi a altor teme, cimentate de iudeo-creştinism de-a lungul secolelor, una dintre ele fiind expresia „amurgul zeilor", fapt care a contribuit fundamental la consolidarea panteonului sfinţilor de după imaginara moarte pe cruce a Lui Iisus Fiul Daciei.

- 2. Paradigma „amurgul zeilor" a hrănit veacuri de-a rândul ideea că imaginarul religios, bazat pe zeii primordiali ai umanităţii şi pe cei ai antichităţii, a devenit perimat. Oare acesta să fie cazul?
- Încă de la început trebuie să facem o distincţie clară între zeităţile primordiale (primare) şi cele ale antichităţii. Zeităţile primordiale exprimau o comuniune intrinsecă a omului cu natura în condiţiile evoluţiei umanităţii de după ultima glaciaţiune, întâmplată cu aproximativ 12.000 de ani în urmă. În schimb multe dintre zeităţile antichităţii erau plăsmuiri mentale dezordonate, uneori abuzive ale umanităţii. Exemplul relevant este cel al lui Zeus, o zeitate elenă antică, orientându-se mai mult după un mental al subconştientului decât după cel al conştiinţei trezirii, aşa cum ne-am aştepta din partea unui zeu cu poziţie proeminentă în panteonul grec antic.

Paradigma „amurgul zeilor" a evoluat în iudeo-creştinism tocmai datorită procesului de respingere a zeilor antici, abuzivi şi cu apucături rele. Iudeo-creştinismul a marginalizat aceşti zei plăsmuiţi de minţi umane entropice, dezordonate. Egoismul şi megalomania unor zei antici erau trăsături de caracter considerate la acea vreme normale, ca expresii ale puterilor lor deosebite.

Lipsa preponderentă a găsirii de modele, de genul *imitatio Dei* (emulația zeilor), la zeitățile antice a determinat omenirea să creeze alte plăsmuiri. În cazul nefast al iudeo-creştinismului s-a îmbinat cultul venerării unui om mort pe cruce cu iertarea dezordinii mentale, fără repararea consecințelor faptelor rele, un caz tipic de rătăcire în descoperirea de modele de emulație creativă pentru umanitate.

Evoluția religioasă europeană a urmat tulburările mentalului colectiv, delir având drept rezultat adoptarea iudeo-creştinismul ca imaginar religios salvator, caz în care legile lui Murphy se pot aplica astăzi din plin. Aceste fapte au dus în mod inevitabil la criza religioasă majoră în care ne aflăm azi, cu referire în primul rând la religiile abrahamice distincte, iudaism, iudeo-creştinism, islamism şi satanism. Amurgul forțat al zeilor a creat o umbrire a rațiunii despărțind omul de sacrul relației sale cu natura. Zeii părăsiți erau în fapt reprezentări umane antropomorfe ale principiilor şi puterilor naturii. A urmat golul de sacralitate, „amurg al sfinților" prezent azi în întreaga Europă creştină.

- 3. În ce măsură ideea de „amurg al sfinților" se aplică religiilor abrahamice?

- Grupările majore abrahamice, precum iudaismul, iudeo-creştinismul şi islamismul, cad în incidența caracteristicii noii paradigme, „amurgul sfinților". Fără a face evaluarea lor evolutivă, aceste religii au devenit anacronice fiind astăzi surse de autodistrugere a omenirii. Distincții clare există între curentele din sânul celor trei religii.

Iudaismul de exemplu reuşeşte să se remodeleze din interior fără să se fragmenteze decisiv, dovedind că istoric posedă maleabilitate. Dar aceasta nu se face întotdeauna paşnic, violența poate izbucni pentru a se calma spiritele încinse; disputele religioase din prezentul stat Israel sunt un exemplu relevant de violențe de acest gen. Însă, în ciuda tuturor disensiunilor interne, marele avantaj al iudaismului, care este practic secretul dăinuirii sale, îl reprezintă folosirea focului sacru în timpul Sabatului, vinerea seara când se aprinde candela cu lumânări multiple numită menora. Iudaismul a înțeles importanța esențială a rugii, făcută în prezența focului sacru, păstrând semantica rug-rugă în forma ei adecvată. Rugul era originar forma de practică a focului sacru la care se aduceau rugi (rugăciuni) încă din zorii omenirii.

Iudeo-creştinismul (cu precădere ortodoxismul şi catolicismul) a dezvoltat până la ridicol panoplia sfinților, o realitate socială frizând

patologia mentală. Enoriaşul de rând este pur şi simplu depăşit de corporația sfinților creştini, omul fiind continuu bombardat mental de faptele sfinților, de suferințele şi martirajele care li se atribuie. Această explozie a sfinților a creat în timp o respingere a lor conducând treptat la „amurgul sfinților". Păstrarea dogmei venerării sfinților, a moaştelor, menține ortodoxismul şi catolicismul într-o criză permanentă.

Însă alte grupări iudeo-creştine au reuşit să se ridice din umbra sfinților respingând venerarea lor irațională. De pildă mormonismul, o reevaluare inteligentă a iudeo-creştinismului, nu se află în criză. Alte grupări creştine evoluate, precum sunt cristadelfienii de pildă, au reuşit să elimine tarele iudeo-creştine şi au devenit factor de progres religios şi social.

- 4. De ce „amurgul sfinților" a devenit noua paradigmă religioasă a zilei vizând ortodoxismul şi catolicismul?

- Cultul sfinților apune în prezent tocmai datorită lipsei de relevanță moral-educativă. Nu-i putem numi cu adevărat sfinți pe regele David sau pe patriarhii Isaac şi Iacob decât dacă acceptăm că *Biblia* este o carte de indulgență morală; faptele acelor personaje biblice ar fi astăzi tratate drept infracțiuni şi crime.

Nu putem generaliza pentru toți sfinții şi sfintele, dar putem spune cu certitudine că acolo unde sfântul respectiv nu a dat dovadă de înțelepciune, sfințenia lui este nerelevantă omului religios cu discernământ. Pe aceste distincții de idei au evoluat grupări creştine care au respins dogma recomandând membrilor lor în primul rând să cerceteze înainte de a crede.

Putem spune fără tăgadă că „amurgul sfinților", ca nouă paradigmă religioasă contemporană, înseamnă practic amurgul dogmei. Iudeo-creştinismul nu este sortit pieirii, ci doar acele grupări, care se dovedesc antisociale, vor avea o astfel de soartă. Ortodoxismul şi catolicismul sunt religiile care au devenit anacronice, fiind practic instituții antisociale şi detrimentale timpului istoric în care ne aflăm.

Unul dintre paradoxurile religioase ale iudeo-creştinismului, care a intenționat de la bun început să elimine idolatria, este că a sfârşit prin a-şi crea propria idolatrie, sfinții creştini au devenit noii idoli. Aceasta se întâmplă mai ales în ortodoxism şi catolicism, curentele religioase iudeo-creştine vechi, nereformate. Timpurile moderne, apelând la discernământul omului religios, resping idolatria sfinților. Prin urmare

putem vorbi de un „amurg al sfinților”. Românul zilei se ridică din umilința idolatrică a îngenunchierii în fața sfinților, zei plăsmuiți de iudeo-creştinism spre manipularea oamenilor.

- *5. Faceți o introducere a* Cărții Lui Zamolxe*. De ce credeți că această lucrare va fi inspirațională spiritual acum, precum şi pentru omenirea veacurilor următoare?*
- *Cartea Lui Zamolxe* care se mai numeşte şi *Înțeleapta Scriptură* sau *Noul Testament al Dacilor* este o nouă Biblie DacoRomânească cu rol identitar pentru români. Revelație colectivă a neamului românesc, *Cartea Lui Zamolxe* structurează un imaginar spiritual-religios al generațiilor trăitoare în timpurile prezente. Prin urmare, nu este o carte istorică redescoperită pe undeva, cum aparent s-ar crede. Paleta ei de idei se situează în sfera raționalului în comparație cu *Biblia* iudeo-creştină ale cărei fundații de idei frizează ridicolul primitivismului doctrinar. Tocmai această raționalitate în idei va inspira şi alte popoare să-şi conceapă imaginare spiritual-religioase proprii. Perenitatea *Cărții Lui Zamolxe* este viabilă, datorită prezenței năzuinței de emulație a divinității nemuritoare (Lat. *imitatio Dei*), sursa creației esențiale.

- *6. Ce alte lucrări, sau elemente de ideatică, susțin* Cartea Lui Zamolxe*?*
- O observație atentă a cărților publicate de noi, începând cu anul 2009, identifică evoluția crescândă a subiectelor, de la beletristică la revelație colectivă. Aceste lucrări susțin *Cartea Lui Zamolxe*, ideile prezentate în ele, de-a lungul timpului, sunt intrinsec corelate. Congruența ideatică a creat omogenitate conceptelor, deşi doar *Cartea Lui Zamolxe* rămâne singura canonică neozamolxianismului, ea fiind în fapt maturizarea revelației generațiilor prezente de români. Reforma de idei religioase este evidentă pentru cine citeşte *Cartea Lui Zamolxe*.

Marile concepte spirituale ale umanității sunt încorporate în *Cartea Lui Zamolxe*, lucrările de esență ale spiritualității universale susțin natural *Cartea Lui Zamolxe*. Ne referim la acele cărți spirituale încă relevante şi neperimate istoric ca nesemnificative veacului în care trăim, respectiv secolul al 21-lea.

Ca lucrare deschizătoare de drumuri se poate menționa *Zamolxiana, ezoterismul neozamolxian: structurare si hermeneutică* (Sărbătoare, 2013b), carte ce dezvoltă aspectele majore ale spiritualității neodacice

identificând arhetipurile zamolxiene şi prezentând felurite metode de optimizare spirituală.

- 7. Rug şi rugă. Există o legătură în semantica acestor două cuvinte?
- Limba română a păstrat cu acurateţe sensul originar al cuvântului rugă, ca fiind o activitate spirituală care are loc în prezenţa rugului, în acest caz fiind vorba de rugul sacru, focul sacru. Legătura semantică dintre cuvintele rug şi rugă este esenţială înţelegerii naturii practicilor rugăciunii în neozamolxianism. Prezenţa focului sacru este necesară la invocarea unei puteri atunci când se doreşte contactul spiritual cu divinităţile transcendentale, pe când intrarea în spiritul divinităţile naturale este cu totul diferită. Puterile naturale se corelează cel mai bine atunci când esenţele lor sunt conştientizate, de către persoana practicantă, chiar în mediul acelei zeităţi. De exemplu se venerează Zâna Zorilor în zorii zilei, sau Zâna Florilor într-o grădină cu flori, s.a.m.d., întocmai cum se procedează şi în religia vedică.

- 8. Creaţionismul evolutiv. Poate oare religia să coexiste în armonie cu ştiinţa?
- În esenţă creaţionismul evolutiv acceptă întru-totul teoria ştiinţifică a evoluţiei precum şi existenţa unui zeu care a creat viaţa şi universul intervenind la diferite momente nodale, precum este de pildă cel al creaţiei oamenilor (Cook, 2006, p. 120).

Creaţionismului evolutiv este în prezent o punte între religie şi ştiinţă. Acest concept, filosofic în esenţă, răspunde la marile întrebări neelucidate ale celor două. Faptul că în prezent avem în creaţionismul evolutiv o încercare de corelare dintre ştiinţă şi religie este încurajator pentru evoluţia religiei. Aceasta poate duce la coexistenţă de idei, un ideal urmărit, un timp îndelungat, de către umanitate. În tendinţe şi idei neozamolxianismul se situează în sfera creaţionismului evolutiv (vezi *Cartea Vieţii* în *Cartea Lui Zamolxe*).

- 9. Cum a evoluat şi cum va evolua preoţimea decenee?
- În ultimii ani s-a înfiripat un sacerdoţiu deceneu, independent de preoţimea decenee existentă în Biserica Ortodoxă Română (BOR), care a surprins şi continuă să surprindă pe cei care urmăresc cu atenţie fenomenul nou spiritual-religios printre români, respectiv curentul

neozamolxian. Suntem în zorii structurării regulilor de funcţionare a preoţimii decenee relevante zamolxianismului modern.

O caracteristică aparte a acestui sacerdoţiu o reprezintă existenţa atât a preoţimii masculine cât şi a celei feminine. Neozamolxianismul soluţionează nedreptatea istorică adusă de religiile abrahamice care au înlăturat femeile de la preoţie (deşi unele aripi ale iudaismului s-au adaptat, în prezent acceptând femei rabin).

La o privire mai atentă se observă că preoţii preferă să se asocieze altarelor şi templelor cu nume de zei (precum sunt zeii Zamolxe sau Marele Lup Alb), pe când preotesele la cele cu nume de zeiţe (precum este zeiţa Bendisa). Acest fapt nu este o regulă, există şi vetre neutre precum Floarea Vieţii Ialomiţa din Munţii Bucegi, pe valea râului Ialomiţa. Preoţimea decenee nu are restricţii referitor la orientarea personală teistică a preoţilor şi preoteselor, ei sau ele putând conduce ritualuri pentru oricare dintre zei.

Este prematur în prezent să evaluăm cu acurateţe situaţia preoţimii decenee, dar putem spune că ea va urma o cale aşa cum se află descrisă în *Cartea Lui Zamolxe*. În fapt hirotonisirea preoţimii decenee se va face jurând pe *Cartea Lui Zamolxe*.

- *10. Dumnezeu este teonimul pe care poporul român l-a moştenit de la daci. Oare putem spune că neamul românesc va putea face vreodată distincţie clară între Dumnezeu, cel care apare în* Biblie*, şi Dumnezeul străbunilor românilor?*

- Trebuie spus din capul locului că teonimul (numele divin) Dumnezeu nu există nicăieri în textul revelat (numit masoretic) al *Bibliei* iudeo-creştine. Dacii credeau în Dumnezeu înainte ca doctrina iudeo-creştină să fie cunoscută de ei. Dumnezeu este zeul cel mare, aşa cum afirmă şi Vulcănescu (1985, p. 345): „Conceptul sătesc de Zeul Dumnezeu exprimă ideea că Dumnezeu este un zeu mai mare peste toţi ceilalţi zei”. Mitologia românilor a fost parţial creştinizată (Vulcănescu, 1985, *ibidem*) aceasta însemnând că teonimul Dumnezeu al dacilor a fost „furat” de către cei care i-au creştinat, folosindu-se astfel de prestigiul religios pe care numele Dumnezeu îl avea deja la daci.

Metoda aceasta de creştinare, prin introducerea în *Bibliile* scrise în diferite limbi a teonimelor prestigioase, este caracteristică procesului european de creştinare. În această manieră zeii originari ai popoarelor europene au intrat în *Bibliile* iudeo-creştine naţionale înlocuind pe zeul

originar biblic Iehova, cu zeul dominant european. Acest proces nefast s-a întâmplat la germanici cu zeul lor numit Got, la francezi cu zeul Dieu, la slavi cu zeul Bog, la greci cu zeul Theos, etc.

Cartea Lui Zamolxe face o clară deosebire între zeul dacilor numit Dumnezeu şi zeul iudeilor antici numit Iehova. Pe măsură ce românii se obişnuiesc cu istoria lor sacralizată în *Cartea Lui Zamolxe*, ei vor face distincţia clară între zeul strămoşesc Dumnezeu şi personajul biblic fictiv Dumnezeu, aflat în *Biblia* în limba română. Acest proces va lua timp, creştinii ortodocşi români nu vor renunța prea repede la ideile social-religioase calcinate mental în generații timp de secole.

- 11. Neozamolxianismul este totodată spiritualitate şi religie. Ce impact spiritual poate avea acest dualism printre români?

- Spiritualitatea de inspirație internațională, distinctă de religie, a apărut mai pregnant printre români relativ recent, în ultimii 40 de ani. Prin anii 1970 s-au constituit grupuri de yoga şi de meditație sub influență orientală. În religie nu putem vorbi despre spiritualitate în sensul obişnuit al cuvântului, ci de o gnoză specific religioasă bazată pe dogmă. Spiritualitatea, ca fenomen social printre români, a evoluat distinct de religia ortodoxă dominantă național. Românii au îmbrățişat spiritualitați practice precum sunt yoga, tai-chi, zen, rezonând cu aceste modalități de conectare cu mistica existențială.

Neozamolxianismul elimină discrepanța dintre spiritualitate şi religie, ideatica proprie fiind compatibilă cu ambele abordări ale cercetării de factură mistic-divină. Ca spiritualitate şi religie, neozamolxianismul oferă pârghii care răspund la cerințele omului spiritual precum şi ale unui *homo religiosus*. Faptul că Iisus, un personaj religios *per se*, este considerat Fiul Daciei, apropie românul religios de un crez rațional care permite o evoluție spirituală personală neîngrădită.

Noul fenomen spiritual-religios elimină în primul rând contradicția fundamentală dintre religie şi societatea civilă, laică. Pe baza acestei realități, astăzi în creştere, se va produce, printre români, un impact social de factură spirituală. Neozamolxianismul este în primul rând susținut de rădăcinile neamului, de tradiția populară românească în care nu există dualismul spiritualitate-religie.

De notat este şi faptul că noua spiritualitate şi religie zamolxiană poate fi îmbrățişată nu numai de cei de etnie românească, ci şi de alte naționalități. Are prin urmare un caracter universal, deşi cadrul sacru

este creat de strămoşii neamului românesc. Istoria va dovedi perenitatea neozamolxianismul printre locuitorii Terrei. În timp cărţile în limba română, care au contribuit fundamental la crearea şi structurarea zamolxianismului modern, vor fi traduse în alte limbi.

- 12. Poate religia servi societatea după ce veacuri de-a rândul s-a produs mai mult fenomenul invers, adică societatea a servit religia?

- Faptul că religia iudeo-creştină, în formele sale tradiţionale, respectiv ortodoxismul şi catolicismul, a creat azi instituţii calcinate ideatic nu exclude aportul minimal pe care aceste ramuri ale iudeo-creştinismului l-au avut de-a lungul secolelor. Fenomenul este arhicunoscut, ideea că în orice lucru rău există şi ceva bun, adică pot rezulta beneficii. Însă nu trebuie să ne amagim privind cumulul de rezultate per total.

În primul rând aceste două religii au îngenuncheat omul şi au justificat scriptural asuprirea, minciuna, abuzul, etc. Au servit drept mijloace de împăcare a conştiinţei acelora care făceau rele, oamenilor care se grăbeau să-şi ceară iertare, ca după aceea să o ia de la capăt cu nelegiuirile. Altfel de persoane au fost mai ales puternicii zilei cărora creştinismul le justifica abuzurile de putere, etc. Omul de rând era învăţat să se supună, aceasta nefiind decât o manipulare a maselor în slujba asupritorilor. Nu se producea aşteptatul bine colectiv.

Putem spune fără echivoc că în aceste situaţii omul servea religia şi prin aceasta pe cei care conduceau cultele respective. Acest fenomen continuă şi astăzi în bisericile iudeo-creştine. Masa ignoranţilor şi a naivilor urmează dogma de secole.

Nu putem generaliza că în toate religiile practicante omul serveşte religia, dar putem spune că acolo unde nu există flexibilitate de idei, religia devine un obstacol în funcţionarea optimă a societăţii. Putem spune că religia poate frâna, dar şi folosi minimal societăţilor.

- 13. Ezoterismul este un fenomen spiritual prin esenţă. Cum poate ezoterismul neozamolxian să fie util societăţii româneşti spiritual-religioase?

- Ezoterismul (scris şi esoterism) este un fenomen de gnoză distinctă ce reprezintă prin definiţie un gen anume de cunoaştere ascunsă/ tainică de factură spirituală. Remarcăm faptul că metodologiile, de manifestare ezoterică şi religioasă, sunt diferite, aceasta influenţând alegerea făcută de către aspirantul spiritual, sau de un *homo religiosus*. Ezoterismul

preferă explicarea logică a unor concepte pe când religia recomandă drumul indicat dogmatic de către cărțile religioase. În cazul religiei aspirantul spiritual este un pion, care nu iese din jaloanele în care a intrat, pe când în ezoterism se oferă justificări care urmăresc să convingă aspirantul de utilitatea ideilor expuse.

Dar faptul că un *homo religiosus* este pion pe eşicherul social-religios nu are neapărat valență negativă. Există unii oameni care intrinsec au nevoie de jaloane pentru a-şi urma viața, care pentru ei apare greu de înțeles din perspectiva creativității ei din mers. Regulile religioase se pot dovedi uneori mai valoroase decât liberul albitru al omului simplu care nu este capabil de creativitate existențială.

Societățile umane ale prezentului istoric prezintă o categorie, din ce în ce mai largă, de aspiranți la eliberarea spirituală, care preferă ezoterismul în locul religiei. Există felurite grupări de acest gen care se axează pe yoga ca metodă de evoluție spirituală, pe zen sau pe tantra, etc. Faptul că românii au în prezent acces la ideile neozamolxiene rezolvă contradicția socială esențială dintre spiritualitate şi religie, ezoterismul neozamolxian oferă o perspectivă panoramică de idei şi profunzime spirituală. Aici se unesc, spiritualitatea şi religia, într-un întreg nedisonant, o chintesență care serveşte societatea.

Structurarea ezoterismului, a practicilor şi simbolisticii esențiale neozamolxiene, prin cele două lucrări fondatoare (vezi Sărbătoare, 2013b şi 2013c), oferă date care permit pornirea cu încredere **Pe Calea Lui Zamolxe**.

Ezoterismul neozamolxian va deveni cu timpul curentul spiritual dominant printre românii care adoptă azi metode orientale de eliberare spirituală, precum sunt yoga, zen, cabala, tantra, buddhism, etc. Aceste căi spirituale nu sunt excluse de către spiritualitatea zamolxiană, ci pot fi practicate după preferință. Totuşi românul se va regăsi cu sufletul mai aproape de spiritualitatea zamolxiană a neamului.

- 14. Ce şanse au alte popoare să-şi structureze imaginare spiritual-religioase care să le susțină identitar? Cum pot fi structurate imaginarele spiritual-religioase ale popoarelor europene?

- Istoria a dovedit că popoarele care şi-au sacralizat istoria au avut şi au viabilitate. S-a observat de asemenea că istoria națională a diferitelor popoare le-a servit acestora la transformări radicale. Cu atât mai mult sacralizarea istoriei proprii poate servi mai bine un popor.

Toate popoarele au dreptul şi şansa să-şi sacralizeze istoria. Ne găsim într-un timp nodal în prezentul omenirii care, mai devreme sau mai târziu va porni în spațiile universului luând ceva din istoria pământeană ca să le fie temelii ale originii şi memoriei străbunilor spre dăinuirea urmaşilor. **Istoria nu este numai o urmă de factură socială, ci poate determina direcții în viitor**.

Este de dorit şi benefic ca popoarele să aibe imaginare spiritual-religioase proprii decât să împrumute de la alte nații. Exemplul de faliment spiritual-religios relevant îl reprezintă popoarele europene creştinate primind ca literă sacră imaginarul religios al poporului iudeu antic, idei care n-au nicio legătură de sacralitate cu europenii.

Distrugerea sistematică de către religia creştină a ethosului original european a fost masivă, dar gnoza se mai poate încă reface pentru oricare dintre popoarele europene de astăzi, inclusiv maghiarii ai căror strămoşi ai începuturilor lor sunt veniți din Asia.

Ne situăm în aria unui neoeuropenism spiritual-religios, conducând la renaşterea Europei din temelia originară indo-europeană. Exemplul dat de români, de renaştere şi structurare a unui crez modern numit neozamolxianism, este edificator europenilor pentru scrierea istoriilor lor sacralizate. Ne referim aici la neolatini, slavi, germanici, celto-gali, greci, maghiari şi alți europeni.

- 15. Oare poporul evreu de astăzi are nevoie să-şi structureze un nou imaginar spiritual-religios? Dacă da, atunci cum ar arăta scrisă noua scriptură?

- Conceperea revelatorie a unui alt testament pentru poporul evreu de astăzi este de dorit şi va fi necesară. Nu există niciun alt popor în lume care să poarte o povară religioasă mai grea decât poporul evreu care are destinul jalonat de scripturi. Naivitățile *Bibliei* iudaice (în esență ceea ce creştinii numesc *Vechiul Testament*, sau *Tanah* în ebraică) frizează ridicolul repetării lor în sinagogi şi în biserici, sau la alte adunări religioase. Ne întrebăm firesc cât timp poporul evreu va mai duce această sarcină? Cât timp existența sa ca nație va mai fi marcată de fatalismul profeților? Scriptura iudaică însăşi prezintă un răspuns.

Există un timp al salvării/ mântuirii, numit *zman hageula*, care durează 40 de ani, tot ca şi timpul pribegiei în deşertul din Sinai. Cele afirmate la New York de către Rebbe (marele rabin Menahem Schneersohn) despre venirea iminentă a salvatorului Mesia (Maşiah în

ebraică) indică interpretativ ca perioadă a mântuirii anii 5752-5792 (corespunzând în calendarul actual anilor 1992-2032).

Prin urmare salvatorul aşteptat de poporul evreu există ca om, în carne şi oase, chiar acum pe pământ. El îşi împlineşte cu perseverență misiunea care este firesc să cuprindă şi un nou testament pentru poporul evreu; vechea scriptură se încheie făcând loc timpului care o să vină. *Biblia* specifică ce va face salvatorul Maşiah care va distruge pe cei răi cu suflarea buzelor Sale şi va lovi pământul cu cuvântul gurii Sale (*Isaia, 11, 4*). Purificarea omenirii va veni prin foc. Noua scriptură a salvatorului Maşiah va sintetiza creativ pe cea veche jalonând un viitor al împlinirilor pentru poporul evreu. Salvarea va permite reîncarnarea sufletelor, pornirea unei lumi noi şi prezența printre oameni a spiritului divin, *şechina*.

- 16. Dezvoltați paleta de idei despre structurarea unui crez modern pentru poporul maghiar. Cât de relevant poate fi un nou imaginar spiritual-religios pentru maghiarii de astăzi?

- Maghiarii zilei sunt genetic un popor european vorbitor al unei limbi turanice. Puțin a rămas în ethosul maghiar din credințele străbunilor lor asiatici de la începuturi (probabil uiguri şi huni, de unde şi cuvântul românesc ungur).

Interesant de remarcat este faptul că animalul totemic al maghiarilor este lupul, tot ca şi la daci. Lupul este un simbol care a fost probabil asimilat de strămoşii maghiarilor de undeva de la populațiile ariene de peste Munții Urali. Se ştie că mongolii nu au lupul ca animal totemic. În prezent este de dorit ca lupul, animalul totemic comun maghiarilor şi românilor, să faciliteze o apropiere între cele două popoare vecine.

Structurarea unui crez modern, pentru poporul maghiar de astăzi, va fi complexă, dar nu imposibilă. Se poate porni de la călăreții din aria Mongoliei de astăzi, cultul calului şi libertatea omului, crezuri de căpetenie pentru mongoli. În prezent încă mai există la maghiari cultul calului, menținut în vechime şi de huni, un alt popor turanic la origine, care şi-au lăsat amprenta asupra poporului maghiar.

Este cert că poporul maghiar are în principal caracteristici culturale europene. Elaborarea unei gnoze de sacralizare a istoriei neamului va fi esențială şi relevantă pentru prezenței lor în Europa cu o menire. Se vor limpezi astfel multe idei, venirea în Europa a străbunilor maghiarilor, ca popor migrator, coabitarea cu europenii şi europenizarea. Un crez

modern al poporului maghiar de astăzi ar arăta chiar foarte interesant. Periplul strămoşilor lor şi scopul existenței maghiarilor în Europa sunt elemente de idei vizionare care vor pune bazele unui ethos structurat într-un testament nou, dintre cele mai surprinzătoare ale Europei.

- 17. Cum pot slavii să-şi dezvolte un imaginar spiritual-religios care să-i definească identitar ca grup european aparte?

- Slavii au păstrat filoane viguroase din matricea primordială a sacrului caracteristică popoarelor indo-europene. Zeul Bog (Бог) le era suprem precum Dumnezeu dacilor. Alți zei importanți la slavi erau Perun, Svarog, Svantevit, Veles, Hors, Dažbog, Stribog, Simargl şi zeița Mokoš (Dragnea, 2011, p. 39).

Informațiile curente arată că ucrainienii îşi refac în prezent ethosul tradițional şi vor fi cert stimulați văzând că românii, poporul vecin lor, au reuşit ceea ce nicio altă nație europeană n-a putut să facă în ultimii circa 2000 de ani, adică renaşterea pe baza tradiției strămoşeşti a neamului. Traducerile în limbile slave a cărților româneşti referitor la gnoza neozamolxiană vor înrâuri renaşterea popoarelor slave pe temelia credințelor vechilor slavi.

- 18. Cum pot popoarele germanice să-şi dezvolte un imaginar spiritual-religios care să le definească identitar ca grup european aparte?

- Germanicii îşi pot revendica zeul suprem Got strămoşesc lor, expunând ca fabricație religioasă pe Got cel prezent în *Biblia* în limba germană, sau în alte limbi germanice. Precum s-a întâmplat şi la alte popoare europene, această „creştinare" a început cu zeii nativi ai neamurilor europene care au fost adoptați de creştini să înlocuiască pe zeul Iehova, suprem iudeilor antici, creatorii *Bibliei*. Măsluirea aceasta religioasă a reuşit. A avut rezultat dezastruos, zeii cei mai importanți ai europenilor, cei de dinaintea creştinării, au contribuit la convingerea europenilor că urmează zeii lor dacă vor accepta *Biblia*.

O încercare nereuşită de reînviere a zeilor tradiționali germanicilor a avut loc pe timpul fascismului german, un naționalism dus la extrem. Deşi, în acea perioadă istorică, s-au cultivat părți din ethosul german tradițional, zeul Votan fiind folosit mai degrabă ca paragon războinic, totuşi ideea nu a prins rădăcini. Şi aceasta mai cu seamă pentru că nu s-

a creat un testament religios specific germanicilor, care au continuat să urmeze iudeo-creştinismul.

În prezent, exemplul românilor, de structurare a unui nou imaginar spiritual-religios bazat pe tradiția lor strămoşească dacică, poate servi ca model de cum se poate întemeia un crez identititar oricărui popor european. Germanicii au acum un exemplu grăitor că este posibil ca tradiția lor autohtonă să renască şi ei să-şi regăsească sufletele pierdute ale strămunilor lor, vechii germani, arienii. Scandinavii, care înaintea creştinării lor aveau o bogată tradiție a oamenilor mării, vikingii, ar putea contribui din plin la un testament spiritual identitar germanicilor.

- *19. Cum pot urmaşii celților (galilor) să-şi dezvolte un imaginar spiritual-religios care să-i definească identitar ca grup european?*
- Un nou imaginar religios bazat pe ethosul celților va ține seama şi de tradiția actuală a irlandezilor, urmaşii lor direcți. Va fi relevant atât irlandezilor cât şi francezilor, spaniolilor, portughezilor, englezilor de astăzi (popoare care pot prelua idei şi de la latini). Se cunosc zeitățile celților, unul dintre cei mai importanți fiind Zeul Dagda. Se ştie de asemenea evoluția în timp a tradiției celților. Istoria sacralizată a celților va fi bogată cuprinzând şi faptul că Maria, mama Lui Iisus, avea origine galică, precum erau locuitorii din Galileea la acea vreme (apelația etnică a galileenilor antici provine de la numele galilor). Este necesară scrierea *Evangheliei Galilor*.

- *20. Poate Europa înflori din nou dacă îşi reevaluează pe baze moderne credințele primare ale popoarelor europene? Este această renaştere un protocronism?*
- În prezent, Europa se află într-o criză de desacralizare a societăților, un fenomen cu consecințe grave de neprevăzut. Importurile religioase s-au dovedit falimentare pentru europenii cărora le-a mai rămas viabilă doar opțiunea să-şi constituie crezuri spiritual-religioase urmând istoria strămunilor lor. S-au prezentat mai sus câteva exemple relevante.

Importul religios, care a distrus cultura europeană autohtonă, a fost iudeo-creştinismul. Ca atare civilizația avansată greco-romană a apus, Europa a involuat cel puțin 1000 de ani (timp numit evul întunecat, „dark age"). Grecii n-au mai dat niciun filosof de seamă, ca în perioada clasică a libertății de gândire. Iudeo-creştinismul s-a dovedit devastator în Europa care azi se trezeşte şi-l respinge.

Tragedia, la care suntem martori în prezent, este că importul religios în Europa a continuat. Suntem martorii ridicării islamului în Europa odată cu colonizarea ei modernă de către musulmani, care în prezent sunt în număr de zeci de milioane. Asistăm azi la sinuciderea Europei de Vest. Cum vor putea oare europenii, care sunt treptat asimilaţi de religia islamică, să rezolve această problemă grea? Iată o întrebare care dă de gândit! Extrema dreaptă este din ce în ce mai prezentă în ţările europene cu populaţie islamică numeroasă. Se dovedeşte clar că religia nu moare, ea este în continuare aducătoare de dezastre umanitare. Dacă populaţia evreiască din Europa antebelică a dispărut sau a părăsit-o întemeind statul Israel de astăzi, ne întrebăm cum vor reuşi europenii să trăiască nestingheriţi de fanatismul islamic?

Europa ar putea înflori dacă va opta treptat la reevaluarea credinţelor identitare popoarelor europene. Această opţiune nu este protocronism, renaşterea zeilor europeni este total diferită de reînvierea zeităţilor antice precum erau Zeus, Jupiter, Saturn, etc. Acele zeităţi pot face parte dintr-un nou europenism spiritual, dar vor trebui să rezoneze cu epoca actuală modernă, nicidecum cu cea apusă a antichităţii.

- 21. De ce metoda iudeo-creştină a salvării prin renunţare la păcat este fundamental greşită? Ce propune în schimb neozamolxianismul?

- Metoda salvării prin renunţare la păcat nu este fundamental greşită, dar promovarea ei eronată de către iudeo-creştinism o face practic inutilizabilă (dacă înţelegem prin păcat o dezordine comportamentală umană). Partea gravă a renunţării la păcat, în accepţiunea iudeo-creştină, este temporaritatea faptului, tratarea lui ca fiind trecător. După aşa-zisa iertare a păcatului, fostul păcătos o ia de la capăt devenind iarăşi păcătos şi solicitând ulterior o altă iertare, ştiind că i se va acorda conform scripturii creştine.

Sistemul iudeo-creştin, de îndreptare „strâmbă” a omului şi de falsă salvare a lui, este o continuă autoamăgire religioasă, nicidecum o cale de salvare reală a sufletului. Metoda iudeo-creştină este simplă rătăcire spirituală atâta timp cât clerul iartă în numele „domnului” ticăloşiile oamenilor conform scripturii biblice, permisivă şi confuză pentru omul de rând. Cititorul cu discernământ al *Biblie* va găsi în ea fapte abominabile, crime, răutăţi şi pe acei oameni ai întunericului toleraţi de un dumnezeu răzbunător, având caracteristicile mentale dezordonate şi crude ale celor care l-au plăsmuit.

În opoziție cu aceste idei, neozamolxianismul cere discernământ din partea oricui care va urma acest crez spiritual-religios. Un crez trebuie probat, succesul lui va rezulta din calitatea oamenilor care-l adoptă. Preceptele spiritual-religioase ale zamolxianismului modern sunt sănătos bazate pe *Cartea Lui Zamolxe*, produs al creativității neamului românesc. Comparând această lucrare cu *Biblia* iudeo-creştină orice om este liber să aleagă precum îi este tendința mentală.

- 22. Este neozamolxianismul o reformă spiritual-religioasă? Dacă da, de ce?

- Zamolxianismul modern este prima schimbare spiritual-religioasă, pe de-a-ntregul diferită de oricare dintre reformele produse în sânul iudeo-creştinismului. Reformele protestante şi neoprotestante s-au făcut în contextul aceluiaşi crez iudeo-creştin importat de europeni din Orientul Apropiat, pe când neozamolxianismul este o reformă spirituală şi religioasă având baze cu totul aparte şi fundament rațional de gândire.

În primul rând zamolxianismul modern sudează relația omului cu natura, din care umanitatea face parte. Neozamolxianismul are ca mod esențial de gândire, aplicat în religie, apropierea omului de natură, respectarea şi protejarea naturii, care sunt paşi uriaşi de salvare a însăşi speciei umane, măcinată în prezent de acele religiile care au distrus legătura primară a omului cu mediul în care a trăit şi trăieşte. Religiile care l-au făcut pe om stăpânul naturii, care este creația adevăratului demiurg, sunt rătăciri care duc umanitatea la pieire, la autodistrugere.

Avem nevoie de sufluri noi să putem îndrepta relele acumulate istoric datorită unor religii care încurajează scriptic distrugerea sistematică a habitatului uman, otrăvirea aerului, a subsolului şi a apelor, obscurarea sufletelor, etc. Unul dintre aceste sufluri noi este neozamolxianismul.

- 23. Care sunt tarele ortodoxiei româneşti actuale?

- Caracterizând ortodoxia românească de astăzi printr-un singur cuvânt am spune că, din punct de vedere spiritual, este anacronică timpului istoric în care trăim. Ortodoxia nu dă rezultatele aşteptate de naivi şi ignoranți, este un crez de ceară promovat de o limbă de ceară, tot aşa cum comunismul era promovat de limba de lemn. La contactul cu focul, ceara se topeşte şi aceasta se întâmplă în prezent când focul sacru dacic topeşte ceara unei religii devenită antisocială, ortodoxia românească de astăzi.

O privire atentă a funcționării ortodoxiei româneşti revelă întreaga făcătură ce duce la exploatarea credulității naivilor şi ignoranților. Seminariile, instituțiile de învățământ religios, unde sunt pregătite noile cadre de preoți, sunt corupte. Popii iau bani pentru felurite „servicii religioase" prosperând pe când România se află în criză economică. Cimitirele bucureştene sunt conduse de mafia cimitirelor, indivizi care înțeleg foarte bine realitatea religiei ortodoxe actuale, exploatând şi ei credulitatea ortodocşilor, precum o face şi clerul ortodox. Coroanele de flori sunt furate din cimitire şi reciclate, cioclii vor bacşişuri pentru îngroparea morților, rudele mortului abia aşteaptă să scape de coşmarul conducerii spre „rai" a celui decedat. Iată unde s-a ajuns! Iată ce mai înseamnă astăzi religia ortodoxă românească! Continuând aşa pe calea ortodoxiei, românii nu pot ajunge decât la faliment spiritual, tot aşa cum s-a întâmplat în Franța creştină, care în prezent este treptat ocupată de religia musulmană, ce umple golul social-religios.

Ne întrebăm cum de ortodoxia românească se mai menține încă? Aşezămintele călugăreşti sunt cele care mai susțin această instituție religioasă putredă, dar situația nu va mai dura mult. Corupția se găseşte şi în mânăstiri, scandalurile financiare şi de homosexualitate au ajuns de notorietate publică.

Călugării ortodocşi sunt tradițional urmaşi ai celor zamolxieni, acei singuratici care trăiau izolați de societate într-o relație simbiotică cu natura, pe care religia creştină nu o protejează scriptural. Tările creştine nu au respect pentru natură urmând ceea ce promovează *Biblia* care-l face pe om stăpânul naturii, care este în fapt creație divină. Starea aceasta gravă de ieşire a omului din cadrul natural existențial propriu nu conduce decât la distrugerea omenirii, la autodistrugerea lumii.

Cât timp va continua manipularea religioasă a românilor? Corupția este obicei înrădăcinat adânc în religia ortodoxă, cea mai conservatoare dintre ramurile iudeo-creştinismului. În prezent nu sunt semne notabile că ortodoxia românească, vrea să se schimbe, rămânând azi principala frână socială. Dacă nu se va transforma va ieşi de pe scena socială.

Faptul că, de curând printre români, au început să se facă botezuri şi căsătorii dacice este relevant. Cu timpul românii vor înțelege de ce incinerarea corpurilor morților este de preferat îngropării în pământ, forma creştin-ortodoxă tipică de exploatare a rudelor mortului, de pe urma mortului nemaiputând să profite direct. Religia instituționalizată se dovedeşte a fi frână puternică luminării sufletului.

Biserica Ortodoxă Română (BOR) se află astăzi mai mult ca oricând în istoria ei într-o mare criză de menire socială, iar această problemă se adânceşte. Ca instituţie religioasă BOR s-a depărtat net de neamul românesc, a devenit o firmă exploatatoare precum pot fi societăţile comerciale care-şi au ţintită atenţia către profit. Acumularea făcută de BOR de avere funciară (este astăzi un mare latifundiar având peste 150.000 ha de teren agricol, păduri şi păşuni) infirmă menirea spiritual-religioasă a instituţiei. Să nu uităm esenţa proprietăţii de pământ: ţarina este a ţăranului, nicidecum a călugărului sau a preotului!

Aşteptăm cu interes evoluţia ortodoxiei româneşti în aceste timpuri istorice când s-a dezvelit întreaga faţă ascunsă a instituţiei vânzătoare de iluzii. Orice om religios care preferă iluzii şi le poate face şi gratuit.

- 24. Poate oare ortodoxia românească, ca religie sincretică, să evolueze în zamolxianism modern? Este această transformare posibilă în următorii 100 de ani?

- Este posibil şi este de dorit ca ortodoxia românească să evolueze către zamolxianismul modern ţinând cont de faptul că acest crez este un sincretism între tradiţia strămoşească a neamului românesc şi iudeo-creştinism. Această însănătoşire poate lua timp îndelungat, chiar 100 de ani, deci câteva generaţii de credincioşi. Dar estimările sunt subterflue, s-a dovedit că evenimentele sociale majore pot aduce mari surprize.

Deja se observă un interes crescând al clerului creştin-ortodox înspre tradiţia străbună a neamului românesc. Există chiar un proiect iniţiat de câţiva preoţi ortodocşi de a construi un templu dacic, undeva în Ardeal, pe lângă Beiuş.

- 25. Ne putem oare imagina în viitorul neamului românesc, oamenii religioşi mergând la altarele şi templele neozamolxiene şi conducându-şi viaţa după Legile Lui Zamolxe?

- Un popor ca să renască are nevoie de o credinţă nouă, o filosofie de mase, o religie nouă care să-i fie drept călăuză de viaţă. În prezent, nicicând neamul românesc nu a avut mai multă nevoie de o schimbare religioasă de anvergură. Românii au impregnarea ancestrală a năzuinţei către divin, nu întâmplător sunt consideraţi ca fiind poporul cel mai religios din Europa. Trezirea românilor, activarea memoriei ancestrale a neamului, vor avea drept consecinţă importantă renaşterea treptată a întregii Europe, iar lumea va putea evolua către lumina spiritului divin.

Legile Lui Zamolxe în forma lor prezentă în *Cartea Lui Zamolxe* ca fiind *Noile Legi Belagine*, sunt legile vieţii, conţinutul lor restabileşte locul omului în cadrul natural terestru. Evoluţia construcţiei de altare şi temple zamolxiene moderne şi folosirea focului sacru dacic vor avea drept rezultat o însănătoşire a sufletelor românilor, unele dintre el fiind bolnave din generaţie în generaţie. Neamul românesc stă îngenuncheat azi de religia iudeo-creştină importată din Orientul Apropiat, un crez care nu aparţine poporului şi nu-l reprezintă nicicum pe român.

- 26. Ce se poate spune despre noul cler zamolxian modern? Pot oare fi evitate tarele şi corupţia clerului ortodox?

- Clerul neozamolxian, încă în formare, urmând *Legile Lui Zamolxe*, nu va putea cădea majoritar în corupţie şi întuneric. Firea omenească se va schimba treptat ducând la schimbarea codului genetic uman, un proces care poate lua timp îndelungat. *Cartea Lui Zamolxe*, nefiind ambiguă nu va lăsa loc de interpretări care să justifice perpetuarea răului precum este *Biblia* iudeo-creştină.

Un fapt important este cernerea clerului nou zamolxian după valoare, nicidecum după titlu şi calificări. Cei care vor apela la serviciile unui sacerdot neozamolxian o vor face cunoscând nivelul său spiritual. Abuzul în serviciu nu va fi tolerat în primul rând de către oameni, care vor destitui public pe un sacerdot căzut în dezordine şi corupţie, dacă va fi cazul. Focul sacru va face ca, cei care urmează noua tradiţie zamolxiană, să aibe destul discernământ să nu se lase exploataţi de nimeni. Practica focului sacru dacic va genera un alt gen de credincioşi decât majoritatea celor de astăzi, obidiţii crucii creştinismul ortodox.

Neozamolxianismul nu este un crez centralizat instituţional, nu i se poate aplica regula corupţiei valabilă organizaţiilor religioase care au ierarhie rigidă.

- 27. În ce măsură o nouă societate zamolxiană poate îndrepta tarele societăţii româneşti actuale?

- Transformările sociale de factură religioasă sunt încete, dar temeinice, neasemuindu-se deloc cu genul de transformare socială prin revoluţie. Evoluţia spre bine a societăţii româneşti, în materie spiritual-religioasă, înseamnă în primul rând spargerea monopolului BOR cu privire la botez, căsătorie, înmormântare, fapt existent la circa 80% din populaţia României care s-a declarat de religie creştin-ortodoxă.

Este necesară liberalizarea arealului religios. Discernământul, în credința religioasă existent în neozamolxianism, va aduce printre români un suflu nou. Deja până în prezent au avut loc botezuri şi căsătorii dacice (una chiar cu nuntă dacică), dar încă nicio incinerare dacică (arderea morților la crematorii nu poate fi numită dacică). Incinerarea dacică va elimina şi exploatarea rudelor celui mort. Treptat oamenii vor înțelege că pomenile costisitoare n-au nicio noimă pentru sufletul mortului.

- 28. Puteți face o comparație între focul sacru dacic de astăzi şi cel folosit în practici similare din trecutul religios al omenirii?

- Folosirea focului a fost o caracteristică esențială a societăților primare umane, aceasta permițând utilizarea ulterioară a focului în practici religioase. Focul sacru dacic de astăzi este în esență focul sacru din toate timpurile. Prin foc sacru se înțelege arderea de lemne, în prezența devoțională a unor oameni, fără a face jertfe de niciun fel. Practica jertfelor în timpurile vechi a fost o corupere a ideii de foc sacru, o eroare religioasă apărută din ignoranță. Ulterior a degenerat şi mai mult în ucideri, inclusiv omucideri rituale. Azi jertfele sunt interzise.

- 29. De ce practica focului sacru dacic este un mod de trezire spirituală? Cum se manifestă conştiența, trezvia, în acest caz?

- Focul sacru dacic are efecte pozitive multiple, nu numai asupra celor care-l folosesc personal, dar şi pentru habitat şi natura înconjurătoare. Funcțiile esențiale ale focului sacru dacic sunt de purificare (*catharsis*) şi de transcendere ontologic existențial.

Focul sacru dacic purifică habitatul uman datorită în primul rând valurilor de gânduri pozitive care-l însoțesc. Facem aici deosebirea netă între focul obişnuit, cel de defrişare de pildă, şi focul sacru însoțit de gândurile bune, ale oamenilor prezenți la eveniment, impregnări vibratorii care se mențin un timp în habitatul şi natura înconjurătoare, acolo unde a ars focul dacic.

Focul sacru trezeşte mentalul uman la accesarea sufletului, care se activează treptat. Această trezire marchează o schimbarea gradată de personalitate, persoana care contemplă focul îşi transformă modul de gândire, se înțelepțeşte prin prezența la acest foc. Trezvia/ trezirea la percepția înaltă a lumii, ceea ce este numit în mod curent trezire spirituală, este ținta multor curente şi şcoli spirituale ale lumii. Focul

sacru dacic este o metodă simplă şi eficientă pentru atingerea scopului vieții umane, conştiința nemuririi.

O consecință subtilă a focului sacru dacic este trezirea străbunilor neamului românesc. Această transcendență, de sus în jos, reactivează o remanență energetică vibratorie veche şi ancestrală care rezonează cu mediul local şi cu sufletele românilor prezenți la focul sacru dacic care se dovedeşte o energie transformativă şi transformatoare de prim rang.

- 30. În ce constă subtilitatea focului sacru dacic?

- Focul sacru dacic, perceput cu ochii, este doar aspectul exterior al sacralității sale. Există însă subtilități ale focului sacru, ritualuri, trăiri şi experiențe spirituale deosebite, care sunt puțin cunoscute la aceste timpuri de trezire a neamului românesc.

La focul sacru dacic se invocă prezența divinităților, a oamenilor care au avut un suflet deosebit, a străbunilor neamului, sau a unor suflete cunoscute sau necunoscute de cei care le invocă. Se poate comunica cu toate aceste entități. La nivel personal acele suflete pot fi ale rudelor, prietenilor, cunoscuților, etc.

Tot la focul sacru dacic omul trebuie să-şi purifice karma personală sau cea moştenită de la înaintaşii de familie, oameni care, dacă au făcut rău în gând, vorbe şi fapte (fiind poate ucigaşi, trădători, calomniatori, vânzători de țară, etc.) aceasta se răsfrânge şi asupra urmaşilor lor din generație în generație. Un zamolxian modern va căuta să-şi purifice karma la focul sacru dacic, deşi nu poate ştii exact ce fapte reprobabile au făcut înaintaşii din familia sa.

Tot în prezența focului sacru dacic pot fi chemate spiritele umane să se întrupeze, aceasta fiind metoda metempsihozei. Rude, prieteni, cunoştințe pot fi solicitate de persoane, care cunosc bine metoda focului sacru dacic, ca ei să se reîncarneze. Chemând spiritul respectiv să ia trup uman, acel spirit devine sufletul omului care a acceptat să revină la viața de pe pământ într-un nou-născut.

O altă utilizare a focului sacru dacic este legată de metemsomatoză (psihosomatoză). Când cineva doreşte să absoarbă ceva din spiritul cuiva atunci invocă acel spirit la focul sacru. Ca exemple de spirite invocate să descindă în sufletul omului pot fi cel al Lui Zamolxe, al lui Deceneu, al Lui Iisus Fiul Daciei, al marilor eroi ai neamului precum sunt Burebista, Dromihete, Mircea cel Bătrân, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul. Persoanele care-şi doresc să aibă în suflet o componentă

justițiară puternică îi pot invoca pe Cavalerul Trac, pe Marele Lup Alb, pe Tudor Vladimirescu, pe Vlad Țepeş, etc.

Există metode de părăsire de bunăvoie a acestei lumi în prezența focului sacru dacic, pentru a pleca la străbunul Zamolxe, dar ele nu pot fi spuse public, sunt tainice. Domeniile şi circumstanțele de utilizare a metodei focului sacru dacic sunt practic inepuizabile, dezvoltarea subiectului făcând obiectul unor cărți aparte.

- 31. Este oare metoda utilizării focului sacru dacic o speculație terapeutică şi spirituală?

- Evidența limpede a valorii folosirii focului sacru dacic va reieşi din practica respectivă. Oricine poate încerca metoda spiritual-religioasă a focului sacru şi apoi face o evaluare a beneficiilor personale. Diferite procedee de evoluție spirituală (inclusiv programe), care utilizează focul sacru dacic, se află în cartea *Zamolxiana, practica neozamolxiană a nemuririi: terapie holistică şi tehnici de evoluție spirituală* (vezi Sărbătoare, 2013c).

Unele rezultate, ale utilizării focului sacru dacic, sunt imediate, precum este de pildă obținerea unei stări temporare de trezire spirituală. Însă altele sunt de durată mai lungă, spre exemplu reîncarnarea unei persoane dorite ca rezultat al invocațiilor făcute la focul sacru dacic. **Focul sacru dacic este principalul mijloc de trezire la nivel de mase, fiind în prezent folosit cu scopul trezirii neamului românesc**.

- 32. Cum poate o familie să adopte metoda folosirii focului sacru dacic?

- Familia zamolxiană modernă urmează activ crezul cunoscând bine beneficiile ce vor rezulta. În primul rând există sacerdotul de familie, persoana ce se îngrijeşte temeinic de practica religioasă a grupului familial. Sacerdotul de familie este de obicei femeia cu statutul cel mai înalt în familia respectivă, dar familia poate să aleagă, permanent sau temporar, pe oricare alt membru.

Sacerdotul familiei are sarcini de mare responsabilitate, fixează zilele şi practicile zamolxiene la care participă membrii familiei. Aceasta înseamnă în primul rând că toți ai casei se adune, cel puțin o dată pe săptămână, în jurul focului sacru dacic. Tot la focul sacru dacic mai pot fi organizate întâlniri cu rudele şi prietenii de familie, evenimente prezentate mai pe larg în lucrarea noastră *Sunt zamolxian: îndrumarul*

renaşterii spirituale dacice (Sarbatoare, 2014). Aceste întruniri nu sunt sindrofii, la astfel de ocazii nu se consumă băuturi alcoolice şi nu se mănâncă nici carne (deci evitând violența directă sau indirectă). Scopul strângerii oamenilor în ZIUA LUMINII SACRE este profund spiritual, este întâlnirea cu zeii şi zânele neamului, contactul înalt cu divinitatea transcendentă Dumnezeul strămoşesc.

Tot în cadrul familiei, sacerdotul de familie poate organiza lecturi şi studii din *Cartea Lui Zamolxe* şi *Noilor Legi Belagine*. Familiile neozamolxiene vor da naştere copiilor foarte dotați intelectual, ei fiind viitorul de mâine al neamului românesc.

- 33. Poate focul sacru dacic fi folosit de alte popoare ale lumii?

- Nu există restricții privind adoptarea practicilor neozamolxiene de către alte popoare. Principiile zamolxianismului modern pot fi aplicate de oamenii de bună credință din oricare popor al lumii, ele fiind legile naturale ale vieții. Zamolxianismul modern este un crez spiritual-religios care poate fi adoptat liber pentru viață de către pământeni şi umanoizi extratereştri.

- 34. Cum se practică ritualurile focului sacru printre românii de azi?

- Metodei utilizării focului sacru dacic este simplă de urmat atât de persoane individuale cât şi de familii sau de grupuri. Focul sacru dacic nu are nevoie exclusivă de un sacerdot calificat ca să-l aprindă, să-l întrețină şi să conducă ritualul propriu-zis. Dar prezența unui sacerdot deceneu, preot zamolxian sau preoteasă, este de dorit mai ales pentru experiența ce o are cu ritualurile neodacice.

Există câteva feluri de focuri sacre dacice după împrejurările în care pot fi aprinse. În primul rând avem focul sacru dacic al familiei sau grupului familial, condus de obicei de sacerdotul familiei. Focul este reprezentat de lumânări aprinse (în număr între 7 şi 15) sau arde într-un mic container. Urmează apoi focul mic exterior, care este aprins într-o vatră amenajată pe pământ. Este apoi focul mai mare care arde într-o vatră exterioară sau într-un altar. Focul sacru dacic de mari proporții se numeşte **Rugul Lui Zamolxe**, eveniment la care pot participa mulțimi de oameni, sute de persoane, poate chiar mii. Toate genurile de foc sacru dacic, mai sus enumerate, au fost şi sunt practicate de români în special în România şi Republica Moldova, dar şi în alte țări ale lumii. Metoda focului sacru dacic ia amploare.

- 35. Evoluţia ştiinţei pare că umbreşte viabilitatea religiilor lumii. Oare vom asista la dispariţia religiilor datorită ştiinţelor? Poate ştiinţa să susţină religia sau religia să susţină ştiinţa?

- Religia nu va pieri datorită ştiinţei, religia nu va dispare niciodată, ea fiind o componentă comportamentală umană pornită din necesitatea de împământenire.

Dar putem spune că atât ştiinţa cât şi religia evoluează, deşi în mod diferit. Ştiinţa creşte de obicei incremental-adăugit, pe când religia tinde să ia lucrurile de la cap, ca o cale nouă negând cele înfăptuite până atunci (hinduismul reprezintă aici o mare excepţie). Modalităţile de evoluţie a ştiinţei şi a religiei sunt mai puţin importante, esenţialul îl reprezintă creşterea cunoaşterii, în cazul ştiinţei, precum şi raportarea omului la divinitatea creatoare, în cazul religiei.

Remarcăm aici ideea că în prezent ştiinţa şi religia se apropie între ele. Aceasta se întâmplă nu datorită concesiilor pe care şi le pot face, ci mai ales prin folosirea unor unghiuri noi de gândire. Creaţionismul evolutiv reprezintă astăzi o cale viabilă de tratare cu discernământ a religiei şi totodată de atribuire cauzală a legilor şi principiilor creaţiei din perspectiva fondatoare a ştiinţei.

Creaţionismul evolutiv, cunoscut totodată în mediile ştiinţifice şi cele religioase, susţine atât ştiinţa cât şi religia. Neozamolxianismul acceptă creaţionismul evolutiv.

- 36. Tehnologia reprezintă o instrumentalitate care revoluţionează manifestarea felului de a se comporta al omului. Putem oare vorbi de faptul că religia va fi modelată de tendinţa de virtualizare a trăirilor umane?

- Religia a fost dintotdeauna o practică de virtualizare mentală cu caracteristici aparte. Dar evoluţia tehnologică de virtualizare a trăirilor umane poate avea azi şi în viitor implicaţii mult mai largi. Ea produce un impact aparte asupra omului religios care prin această tehnologie îşi va putea trăi „pe viu" fanteziile religioase, precum sunt întâlnirile cu mari personalităţi religioase, cu îngeri, sfinţi, etc., folosind proiecţii holografice. Acest fapt va modela viitorul religiei evoluând către împlinirea la cerere a dorinţelor omului, trăirea psihocibernetică a experienţei religioase.

- 37. Pot ştiința şi tehnologia înlocui elementul revelator în religie?

- Ştiința şi religia sunt bazate pe elementul comun de cunoaştere numit previziune. Legile ştiințifice, formulele matematice sunt practic cele care pot anticipa ceea ce se va întâmpla. Elementul predictiv din ştiință şi tehnologie este o realitate de zi cu zi pentru om – ne aşteptăm, de exemplu, ca aparatele electronice să funcționeze tocmai pentru că au fost proiectate ca atare pe baza unor legități descoperite de om şi aplicate în folosul propriu.

Însă elementul revelator, caracteristic religiilor azi este diferit. Acesta implică legătura inspirațională cu puterile divine considerate ca monitorizând viețile oamenilor. Religiile abrahamice cred în profeții fatidice ca pedepse divine, aplicate de îngeri, pe când ştiința înțelege prin zei forțe naturale cu puteri existențiale, principii, dar şi implicarea extratereştrilor.

Apare ca certitudine a viitorului că ştiința şi tehnologia vor participa la revelațiile religioase care se vor împlini tocmai datorită puterii lor predictive dată de ştiință şi tehnologie.

- 38. De ce încă există discrepanța ştiință vs. religie în raport cu discernământul de gândire?

- Marile religii actuale ale omenirii sunt reminiscențe ale gândirii oamenilor primitivi şi a celor din epoca sclavagistă. Ştiința a progresat enorm de la fondarea oricărei dintre aceste mari religii şi discrepanța dintre religii şi ştiință se adânceşte în timp.

Intenția religiei este să pună bazele unei temelii comportamentale, oferind de obicei explicații fanteziste şi visătoare asupra lumii şi rolului omului în univers. Religia solicită mai cu seamă acceptarea ideilor scripturale, nicidecum înțelegerea şi validarea lor la nivel personal. Pe de altă parte ştiința dă explicații asupra realității tangibile solicitând discernământ de gândire pentru înțelegerea produsului ştiințific.

Discrepanța ştiință vs. religie este evidentă.

- 39. Poate religia avea explicații ştiințifice?

- O religia, precum este zamolxianismul modern de pildă, are explicații ştiințifice, elementul predictiv revelator religios se îmbină cu predicții date de legile ştiințifice ale naturii. Omenirea evoluează spre a înțelege religia îmbinată simbiotic cu ştiința. Trăim în prezent un timp nodal spiritual, o Nouă Epocă Axială generând un nou sens religiei.

- *40. Oare ştiinţa şi tehnologia pot conduce religia la imaginarea marelui demiurg ca om de ştiinţă şi tehnolog?*
- Expansiunea cunoaşterii în ştiinţă şi tehnologie dezvăluie şi metodele creaţiei lumii. Marele demiurg trebuie să stăpânească legile ştiinţifice, care sunt regulile după care se produc „facerilor" sale de orice natură. Îl putem numi pe demiurg marele om de ştiinţă sau marele tehnolog care se supune acestor legi şi creează cu o instrumentalitate divină. *Cartea Lui Zamolxe*, menţionează marile puteri ale demiurgului aflat în cerul de purpură (vezi *Cartea Vieţii*, Cap. 1).

- *41. Oare marile religii ale omenirii îşi aşteaptă în prezent salvatorul propriu?*
- Marile religii ale umanităţii au portretizaţi salvatori paradigmatice pe care azi, mai mult ca oricând în istoria lor religioasă, îi aşteaptă (Sărbătoare, 2006a şi 2006b). Este vorba de cei cinci mari salvatori ai omenirii religioase, Zeul Rama în hinduism, Maşiah în iudaism, Iisus (la a doua sa venire pe pământ) în iudeo-creştinism, Maitreya Buddha în buddhism şi Al-Mahdi în islamism. Separat, reprezentanţii de seamă ai acestor religii sunt încredinţaţi că în prezent este timpul istoric de venire a salvatorilor proprii.

Această situaţie unică îndeamnă la reflecţie. Există un cumul masiv de năzuinţă, fără precedent în istoria umanităţii, ducând la împlinirea ei datorită mai ales mentalului colectiv. Paradoxul este că fiecare dintre marile religii îşi aşteaptă salvatorul propriu sub nume specific fiecăreia dintre religii. Dar faptele mântuirii aşteptate, din partea salvatorului, sunt în linii mari similare. Problema gravă este că viziunea mesianică a religiilor azi este antagonistă şi aceasta duce inevitabil la confruntări religioase.

- *42. Oare mentalul colectiv al lumii poate împlini marile profeţii?*
- Profeţiile susţinute de mari mulţimi umane, precum sunt aderenţii religiilor de azi, pot deveni realităţi în virtutea împlinirii speranţelor mentalului colectiv. Principiul este valabil oricărei idei susţinută în comun ca proiecţie mentală de grup care, în virtutea cumulului de intenţii creatoare, se înfăptuieşte.

Ţinta genului de aspiraţii religioase este clar definită ca năzuinţă comună către un ideal greu de realizat individual. Paradoxul salvării în

grup este că se aşteaptă un salvator individual, deşi dacă oamenii grupului respectiv ar face mici eforturi personale salvarea ar putea fi o contribuție colectivă.

Din păcate acumularea răului este făcută tocmai de comunitățile de oameni care solicită apoi un om deosebit pentru a-i salva. Psihologia umană de grup are legități specifice şi solicită soluții aparte. Împlinirea marilor profeții poate fi rezultatul mentalului colectiv care în fapt înfăptuieşte acea profeție.

- 43. Ce înseamnă pentru umanitate paradigma „se trezesc zeii”?

- Marea speranță a aşteptării schimbărilor religioase, acum la începutul mileniului al treilea, o reprezintă apariția la oameni a unui nou cod genetic. Până în prezent pansamentele aplicate însănătoşirii omenirii bolnave au rămas simple pansamente. Nu a avut loc nicio schimbare de anvergură, omenirea continuând tendința-i autodestructivă. Lipsa de discernământ, caracteristică unor religii, a dus umanitatea în pragul marilor catastrofe.

Trezirea zeilor înseamnă în esență faptul că omenirea adoptă discernământul în gestionarea problemelor individuale şi colective. Dacă umanitatea va reuşi schimbarea calității oamenilor viitorului, atunci va supraviețui. În acest caz putem spune că în umanitate „s-au trezit zeii”, care înseamnă conştientizarea principiilor existențiale şi a legilor naturii. Astfel conştiința locuitorilor planetei Pământ va creşte şi omenirea va putea fi salvată. **„Trezirea zeilor” este în prezent un mare imperativ pentru trezirea în fapt a umanității**.

- 44. Asupra omenirii planează spectrul războaielor religioase. Ce implicații se întrezăresc?

- Anvergura importanței religiilor în prezentul social al umanității este atât de mare încât războaiele religioase nu pot fi evitate. Practic ele n-au încetat vreodată, nici măcar în timpurile civilizației moderne. Ciocnirile religioase din Irlanda de Nord, Kosovo şi Bosnia sunt cazuri grăitoare în Europa, multe alte exemple se pot da din restul lumii.

Problema gravă astăzi a umanității este că magnitudinea medie a războaielor religioase a tot crescut de-a lungul timpului. Ne aflăm acum în stadiul confruntărilor majore când un număr mare de oameni religioşi sunt pregătiți de lupte şi sacrificii pentru eliminarea părții religioase adverse.

Eşicherul politic mondial este marcat substanţial de marile grupări religioase. Suntem în faza consolidării a două grupări beligerante de proporţii gigantice. Există, pe de o parte, alianţa iudeo-creştinismului cu iudaismul, buddhismul şi hinduismul, iar de cealaltă parte islamismul şi religiile chineze (practic China atee şi mercantilă). Deja au loc ciocniri minore, fără întrerupere, în zonele de joncţiune între cele două grupări, însă marile confruntări sunt încă în aşteptare. Pe de altă parte există conflictele interne ale religiilor, cel mai relevant fiind în prezent între cele două mari grupări islamice, sunită şi şiită.

Să ne imaginăm ce ar însemna distrugerea meteoritului de la Mecca, venerat ca piatră sacră numită Kabba, obiect care atrage rugăciunile a peste două miliarde de locuitori ai planetei, musulmanii. Pulverizarea, prin explozie a pietrei Kabba rezultă practic în eliminarea islamului ca religie în lume. Puterea mistică a religiei islamice stă în Kabba şi în izvorul Zamzam aflat la Mecca. Se spune că urmaşii lui Ismail, adică arabii, vor începe să piară odată cu stricarea calităţii apei Zamzam de la Mecca. Astăzi ştim cu certitudine, în urma analizelor de laborator, că apa Zamzam este din ce în ce mai toxică, semn ce arată de ce arabii se omoară între ei. Aceste realităţi sunt tangibile, nu speculaţii de idei, deşi argumentul este de factură religioasă şi poate părea fantezie.

O zonă de mare focar de război, cu caracter religios, este aria India-Pakistan, cele două țări fiind puteri nucleare. Asistăm la ura pe criterii religioase între fraţi. Majoritate, populaţiilor etnice din Pakistan, are aceeaşi origine de grup ca şi India nordică. Terorismul sponsorizat din Pakistan este unul dintre marile pericole ale păcii mondiale.

Alt focar major de confruntare este între China confucianist-taoistă şi Japonia buddhist-şintoistă, pe criterii religioase ireconciliabile. În cazul Europei de Vest războaiele civile nu mai pot fi evitate în contextul social în care milioane de colonişti musulmani sunt practicanţi activi ai religiei lor în Europa desacralizată. Consecinţele viitoarelor confruntări sângeroase civile în Europa de Vest sunt încă de nebănuit.

- 45. Putem oare acorda încredere profeţiilor biblice? Cum ar putea fi ele interpretate în contextul mondial actual?

- Religiile, de-a lungul veacurilor, au oferit mari surprize, în special interpretările temelor de salvare şi ale celor apocaliptice. Luăm spre exemplu un verset din *Biblie*: „Şi egiptenii se vor stârni împotriva egiptenilor; şi se va lupta omul împotriva fratelui său şi fiecare

împotriva vecinului său şi cetate împotriva cetății şi lege împotriva legii" (*Isaia, 19, 2*). A fost oare această profeție un fapt întâmplat în trecut, sau este încă aşteptată? Ştim din istorie că nu a avut loc.

Observând în prezent evenimentele din Egipt suntem înclinați să credem că este vorba despre o profeție a zilei. Ceea ce se petrece astăzi în Egipt şi în toată lumea arabă, este realitate curentă care substanțiază profețiile biblice.

Mentalul colectiv, al unui număr mare de oameni, poate înfăptui profețiile enunțate de-a lungul timpului religios-istoric al umanității. Faptul că marile religii ale lumii îşi aşteaptă concomitent salvatorul, la acest moment istoric, poate însemna că este vorba de un salvator unic, o personalitate de excepție care reuşeşte tainic să îndrepte umanitatea de la cursul autodestructiv în care se găseşte.

Omenirea evoluează forțat în direcția aducerii raționalității în religii. Iudaismul este un exemplu concludent reuşind, de-a lungul istoriei sale frământate, să se adapteze la cerințele epocii. Raționalitatea aplicată în religie înseamnă discernământ de gândire, schimbarea ideii „crede şi nu cerceta" în „cercetează şi crede". Hinduismul a dovedit de asemenea o mare capacitate de adaptare reuşind să încorporeze, diferitele sale epoci de dezvoltare, sub formă de straturi spiritual-religioase care coexistă. În India încă se practică ritualuri vedice vechi de mii de ani.

Remarcăm un adevăr dureros, apelul la rațiune, în contextul prezent religios al umanității, nu funcționează. Dar sita raționalității va deveni un instrument sever de cernere a religiilor viitorului, fiind practic o modalitate de evoluție religioasă a credințelor pământenilor. Aceasta se va întâmpla treptat pe măsură ce codul genetic al locuitorilor planetei Pământ se schimbă, ieşindu-se astfel din ciclicitatea violențelor.

- 46. Oare spiritul ancestral al neamului românesc să fi dispărut în biserica ortodoxă? De ce preoții ortodocşi fac prea puțin pentru renaşterea legii strămoşeşti?

- Spiritul ancestral al neamului românesc nu a dispărut în Biserica Ortodoxă Română (BOR). Atâta timp cât poporul păstrează în cuget şi simțire rădăcina dacică a neamului nu putem vorbi de o dispariție a spiritului ancestral al românilor. Matricea primordială a sacrului este viguroasă în neamul românesc, ea permițând azi apariția unor lucrări de valoare în domeniul spiritual-religios.

Cât priveşte impresia, că preoţii ortodocşi nu fac nimic pentru renaşterea legii strămoşeşti, este o eroare să credem aceasta. În fapt, cei care au promovat dacismul de-a lungul timpului, au fost oameni religioşi, unii chiar preoți ortodocşi (vezi Dumitru Bălaşa şi Nicolae Feier) şi alți români având strânsă legătură cu ortodoxia românească.

În ultimii 20 de ani s-au implicat mai serios în dacism şi neodacism intelectualii susținători ai ideii renaşterii neamului românesc pe bazele tradiției sale străbune. Emergența zamolxianismului modern, o idee nonconformistă în faza ei incipientă, devine în prezent realitate a zilei.

- 47. În ultimii ani se vorbeşte tot mai des despre hora dacică. Ce se poate spune despre acest ritual?

- Hora românească a fost din toate timpurile obicei/ ritual de statornicie pentru români. Cu atât mai mult hora dacică este astăzi un ritual de statornicie mai temeinică, arătând dăinuirea milenară a românilor şi a străbunilor lor în aria carpatică, pământ hieratic/ sacru (vezi *Cartea Lui Zamolxe, LEG, 2, 17-18*, numind întreaga zonă ţara Varanha, Vlanha, Vlaha) de importanță inestimabilă.

Hora dacică are loc în jurul focului dacic, prilej cu care participanții îşi sudează inimile cu iubire de neam. Este ritual esențial contribuind în prezent la renaşterea neamului românesc din perspectiva neodacică. Practicată la diferite evenimente sacre, precum este aprinderea rugului lui Zamolxe, hora dacică a fost dansată şi la Sfinxul românesc, de ziua Sfinxului pe 6 august 2012.

Azi hore dacice pot fi făcute cu orice prilej al aprinderii focului sacru dacic. În ultimii ani, toate evenimentele legate de aprinderea focului sacru dacic la templul Lui Zamolxe de la Muntele Detunata, județul Alba, au fost însoțite de hora dacică.

- 48. Practica nemuririi dacice a luat amploare printre români. În ce constă ea?

- Nemurirea dacică are în esență conotația de stare existențială de trezire spirituală. Sunt felurite metode de obținere şi inducere a acestei stări prin practici directe sau indirecte contribuind la nemurirea dacică. Metoda directă principală este folosirea focului sacru dacic, o practică simplă şi uşor accesibilă prezentată (inclusiv în programe) în lucrarea *Zamolxiana, practica neozamolxiană a nemuririi: terapie holistică şi tehnici de evoluție spirituală* (Sărbătoare, 2013c).

Gama de tehnici şi metode, conducând la nemurirea dacică, este extinsă ca metodologie. Există practici care conduc treptat la starea de nemurire dacică, precum sunt feluritele inițieri, botezuri, practici de familie şi obiceiuri sociale, adunări neodacice de grup sau nunți dacice. Ritualurile care vizează purificarea karmei personale şi a celei moştenită din spița familiei sunt necesare pentru atingerea stării de nemurire dacică.

Putem spune că metodele de optimizare pentru suflet, minte şi trup conduc în grade diferite la atingerea nemuririi dacice printre românii care urmează calea străbunilor daci.

- 49. Cum a evoluat în ultimii ani construcția de vetre, altare şi temple neodacice?

- Marele avantaj al neozamolxianismului îl oferă faptul că n-are nevoie de un cadru complicat al desfăşurării ritualurilor şi evenimentelor de factură sacră. Locurile din natură sunt cele mai potrivite aplicării principiilor zamolxiene moderne. Construcțiile făcute până în prezent, vetre, altare, temple, arată simplitatea împrejurărilor de manifestare a credinței. Locurile alese oferă, prin prezența focului sacru dacic, celor adunați, o experiență de viață naturală şi deosebită în comparație cu cadrul religios instituționalizat în care omul este captat într-un interior de clădire şi supus mental discursului cu idei religioase.

Zamolxianismul modern nu are un cadru instituționalizat nefiind înregistrat ca şi cult religios legal în România şi în Republica Moldova. Dar aceasta nu reprezintă o necesitate ştiind că libertatea religioasă a românilor este garantată constituțional în cele două țări româneşti şi în statele unde există libertate religioasă bazată pe opțiunea de conştiință.

Construcțiile de lăcaşuri sacre, vetre, altare şi temple neodacice, au început cu patru ani în urmă şi au luat amploare mai ales pe proprietăți private de pământ, în curțile caselor şi pe terenuri. Practicile de cult neozamolxiene nu au nevoie de construcțiile de lăcaşuri permanente. Eveniment sacru neodacic poate fi şi acela atunci când un grup de persoane decide să facă un foc sacru dacic într-un loc potrivit, să construiască o vatră dacică *ad hoc* şi cineva din grup să conducă ritualul.

Până acum singurul sanctuar neodacic se află la Uibăreşti, la circa 10 km de Brad, în județul Hunedoara. Există proiecte pentru construcția a mai multe sanctuare peste tot unde locuiesc românii în lume.

- 50. Se aşteaptă venirea pe planeta Pământ a extratereştrilor. Cât de viabilă este această idee? Au vizitat oare extratereştrii planeta Pământ în trecut?

- Existența umanoizilor extratereştri, în opinia noastră, nu poate fi temeinic contestată. Este imposibil ca, în universul imens în care trăim, să nu mai existe alte ființe cel puțin tot atât de inteligente precum sunt oamenii de pe planeta Terra. Venirea extratereştrilor poate depinde de un factor esențial şi anume de faptul dacă noi pământenii suntem pregătiți de întâlnire, o evaluarea ce o vor face posibilii extratereştri.

Un alt fapt important este posibilitatea intervenției extratereştrilor să prevină un regres masiv sau autodistrugerea civilizației pământene. Acest scenariu este posibil să aibă loc în aceste vremuri când omenirea este la un pas de mari catastrofe sociale şi naturale. Anacronismul religiilor, presiunea obținerii resurselor naturale terestre, poluarea, suprapopulația pământeană, etc., sunt factorii decisivi care treptat au împins umanitatea spre o criză la nivel global. Venirea extratereştrilor pe planeta Pământ, în acest timp istoric, este foarte plauzibilă.

Nu încape îndoială că Terra a fost vizitată de extratereştri (vezi *The Ethiopic Book of Enoch*, Knibb, 1974) care au intervenit în viețile pământenilor. Urmele venirii lor pe pământ sunt pregnant vizibile, s-au scris nenumărate cărți care demonstrează prezența extratereştrilor în diferite momente istorice. Erich von Däniken (1969, 1972) este unul dintre scriitorii deschizători de drumuri în această direcție.

Ipoteze îndrăznețe afirmă originea extraterestră a oamenilor de pe pământ. Ecologistul Ellis Silver (2013, *passim*) susține că oamenii nu au evoluat pe pământ aducând câteva argumente de inadaptabilitate a caracteristicilor fiziologice umane. De exemplu oamenii au frecvent dureri de spate relevant faptului că ei au evoluat într-o lume unde gravitatea era mai scăzută decât cea de pe planeta Pământ. Deşi suntem specia cea mai evoluată aici pe pământ, oamenii apar nepotriviți mediului terestru - sunt uşor afectați de razele solare, nu au o atracție firească pentru alimentele din natură, rata bolilor cronice este ridicată, etc. Tot dr. Silver afirmă că la naşterea copiilor capul lor este prea mare (aceasta ducând la decese ale mamelor şi copiilor) fapt neîntâlnit la nicio altă specie pe planeta Pământ. Concluzia, care se trage din aceste cercetări, arată că omenirea ar fi putut evolua pe o altă planetă şi adusă pe planeta Terra, ca specia deja dezvoltată *Homo Sapiens*, în urmă cu 60,000-200,000 de ani. Aceste ipoteze venite din partea unui om de

ştiință vor fi luate în serios fiind deasupra speculațiilor lansate extensiv pe internet.

Umanoizii extratereştri au fost prezenți în trecutul omenirii şi au inspirat religiile pământene. Zugrăvirea scripturală şi imaginativă a îngerilor cu aripi este posibila expresia sub care pământenii au înțeles existența extratereştrilor pe planeta Pământ, cândva în istoria omenirii.

- *51. Ne putem oare considera urmaşii extratereştrilor care au vizitat planeta Pământ în trecut?*

- Ştiința se preocupă să găsească explicații privind evoluția umană. Disputele de idei sunt în primul rând între oamenii de ştiință, astăzi creaționismul ştiințific este un concept care se departajează net valoric în acest domeniu.

Intervențiile extratereştrilor în schimbarea ADN-ului pământenilor, prin încrucişarea lor genetică cu aceştia, sunt documentate în *Biblie* şi în *Cartea lui Enoh* (Knibb, 1974). Putem spune într-adevăr că noi pământenii suntem urmaşi ai unor extratereştri care au ajuns pe planeta Pământ în trecutul îndepărtat al omenirii.

Dar există şi forme spirituale de manifestare a puterilor universului în raport cu umanitatea terestră. Se disting astfel două tipuri „clasice", metempsihoza şi metemsomatoza. Prin ele se creează influențe majore asupra sufletelor oamenilor. Tradițiile legate de îngeri, spirite de lumină, prezente în diferite religii, au drept bază faptică descinderea unor spirite în oameni şi manifestarea lor aparte în raport cu pământenii obişnuiți.

- *52. Oare extratereştrii se află printre noi?*

- Inteligența extraterestră poate fi prezentă în nenumărate forme în marele univers. Este nonsens ca umanitatea să se creadă singura formă inteligentă din marele spațiu sideral. Cu certitudine există şi alte forme de umanoizi şi spirite care, mai devreme sau mai târziu, îşi vor face cunoscută prezența lor fizică.

Există şi o interpretare aparte. Considerând că spiritele îşi au originea extraterestră, metempsihoza este o altă stare sub care ele se pot manifesta. Rezultă reîncarnarea lor pe pământ, o transmigrare a spiritelor în corpuri de nou-născuți pământeni. Ținând seama că acele spirite sunt venite de undeva din afară, ele pot fi etichetate drept

extraterestre. Şi în această accepțiune de idei putem afirma prezența extratereştrilor printre noi.

Cealaltă formă de manifestare a unui spirit este metemsomatoza, o interferență a unui spirit exterior asupra sufletului unui om pământean. Şi în acest caz se poate afirma că extratereştrii se găsesc printre noi.

Rămâne şi varianta ca extratereştrii să fie entități energetice sau umanoide care în prezent se află cumva pe planeta Pământ şi într-un fel sau altul, datorită avantajelor lor de civilizație, evită descoperirea lor de către pământeni. Şi această prezență este plauzibilă.

- *53. Oare noi oamenii avem cu adevărat libertate evolutivă-regresivă?*
- Există libertate evolutivă şi regresivă în ambele direcții, ducând la progres sau regres. Libertatea individuală este o opțiune personală, mai uşor de obținut decât libertatea colectivă ce depinde de factori multipli.

Dar putem spune cu deplină certitudine că evoluția îşi lasă implanturi în creierul uman, acele remanențe care ulterior ies la suprafață şi se manifestă în comportament, deci la nivel psihologic. Urmele genetice ale ingerilor veghetori, vizitatori ai planetei Pământ în vechime, sunt prezente în noi (vezi *Cartea Lui Zamolxe*).

- *54. Poate omenirea fi salvată de către extratereştri?*
- O abordare logică a acestei întrebări ne trimite către începuturile evoluției omului. *Cartea Lui Zamolxe* prezintă specia umană actuală ca fiind metisaj dintre pământenii din vechime şi extratereştrii veniți pe pământ cu scopul de a impulsiona evoluția umană (prin combinație genetică cu pământenii) şi pentru a educa umanitatea dând direcții de urmat prin legi şi învățarea meşteşugurilor pentru progres social.

Însă, în prezent, calea vieţuirii omenirii este inerent autodistructivă. Presiunile social-economice pentru habitat, hrană şi resurse au creat o umanitate iresponsabilă față de generațiile viitoare. Deja o mare parte din omenire se zbate în sărăcie economică şi educațională. Acest spectru regresiv duce inevitabil la violență colectivă extinsă, ceea ce înseamnă războaie, deci crize sociale de mari proporții (Martin, 2007, p. 468-474).

Ființe mai evoluate, decât noi pământenii, se găsesc în marele spațiu al universului, deşi până în prezent nu avem dovezi universal acceptate depăşind orice dubiu. Ne aşteptăm ca la momentul potrivit omenirea să primească ajutor de la ființe umanoide pentru a supraviețui tendinței

globale de autodistrugere. Umanitatea are astăzi capacitatea militar-tehnologică să se autodistrugă în totalitate (Martin, 2007, p. 452-453).

- *55. Dacism şi neodacism? Discutaţi cele două curente sociale.*
- Trebuie specificat de la început faptul că dacismul este un curent social mai cu seamă de factură istorică, pe când neodacismul este unul social mai extins. Reproduc aproximativ, din cartea *Zamolxiana, ezoterismul neozamolxian*, ideile pertinente despre dacism: „Marcat în secolul al 19-lea de personalităţi de seamă precum Bogdan P. Haşdeu, Grigore Tocilescu, Mihai Eminescu, dacismul a avansat în cercetarea social-ştiinţifică şi în idei. În anul 1913 a văzut lumina tiparului cartea *Dacia preistorică*, autorul fiind Nicolae Densuşianu, reprezentând sinteza de până atunci a celor mai importante descoperiri istorice şi spirituale privind strămoşii neamului românesc. Cercetători ai secolelor al 20-lea şi al 21-lea, precum Iosif Constantin Drăgan, Vasile Pârvan, Valentin Roman, Daniel Roxin, Napoleon Săvescu, Geo Stroe, Romulus Vulcănescu, îşi aduc aportul la argumentul istoric şi spiritual al perenităţii dacilor pe teritoriile locuite de românii de astăzi. Mihai Vinereanu, Iosif Lucian Cueşdean, Aurora Peţan, Maria Crişan sunt nume de cercetători ştiinţifici în domeniul lingvisticii comparate. Dacismul, fenomen social-istoric al timpurilor moderne, îşi are ca substrat spiritual tradiţia zamolxiană” (Sărbătoare, 2013b, p. 7).

Ce este în schimb neodacismul? Deosebirea esenţială dintre dacism şi neodacism constă în faptul că neodacismul adaugă la conţinutul social componenta **actuală** de idei noi spirituale şi religioase. Dacismul îşi are temelia mai ales în cercetarea istorică, arheologică, folclorică şi de artă populară, lingvistică şi paleogenetică. Pe când neodacismul le încorporează pe toate acestea adăugând la ele interpretarea actuală a spiritualităţii şi religiei strămoşeşti a neamului românesc, acele aspecte de idei conceptualizate şi structurate la nivelul actual de gândire al societăţii româneşti.

Definim neodacismul ca un curent de cercetare socială integrală a neamului românesc reactualizând, printre români, ethosul străbunilor traco-geto-daci. Pe latura de imaginare spiritual-religioase, vizând cercetarea hieratică, dacismului îi corespunde religia zamolxiană tradiţională, pe când neodacismului, neozamolxianismul, un concept modern de spiritualitate şi religie izvorât ca revelaţie colectivă a neamului românesc.

- 56. Viitorologia este o ştiinţă socială care se ocupă de predicţii la nivel de umanitate. Ce viitor are religia?

- Viitorologia se ocupă de prognoze social-economice în general, dar factorul religios este mult mai complex de estimat. În primul rând religia are o componentă de psihologie umană, comportamentul omului atrage practic viabilitatea religiei.

Omul religios este angrenat în ritual, spre deosebire de filosof pentru care ritualul nu are importanţă. În virtutea acestor idei putem spune fără tăgadă că religia are viitor, deşi nu putem face estimări viabile.

- 57. Cum pot condiţiile social-economice slefui imaginarul religios?

- Istoria religiilor arată că schimbarea condiţiilor social-economice poate determina reorientarea comunităţilor umane către alte imaginare religioase. În fapt schimbările devin necesare ca reflexii şi implicaţii spiritual-religioase ale unor noi situaţii social-economice.

Cazul emergenţei printre români a zamolxianismului modern este o consecinţă a ieşirii pregnante la iveală a sufletului românesc, a omului frumos. Faptul că românii au conservat matricea primordială a sacrului permite conturarea şi structurarea sufletului românesc într-un imaginar spiritual-religios care-l reprezintă identitar. Faptele, petrecute în ultimii ani, arată limpede că acest proces este ireversibil, transformările social-economice în România şi Republica Moldova determină consolidarea neozamolxianismului printre români.

- 58. Putem vorbi de un homo religiosus *călător spaţial?*

- *Homo religiosus* este un personaj care urmează ritualuri specifice pe care le consideră un suport ontologic necesar existenţei sale. Locaţia acestor practici poate fi oriunde se află habitatul unui astfel de om. Naveta spaţială este un loc tot atât de posibil ca şi interiorul casei, curtea casei, vârful de munte, dealul şi valea, ţărmul mării, malul unui râu, peştera sau grota, etc.

Prin urmare ne putem imagina călătorul spaţial neozamolxian sau cavalerul zamolxian meditând, în naveta cosmică la focul sacru dacic, într-o ceremonie personală sau însoţit de familie, de prieteni sau de alte cunoştinţe şi grupuri umane sau umanoide. Temeliile comportamentale umane, precum este religia, vor însoţi omul terestru pretutindeni pe unde hălăduieşte printre stele.

- 59. Cum credeţi că va evolua practica neozamolxianismului printre români şi în general în lume?

- Se cunoaşte din istoria umanităţii faptul că formele noi de evoluţie spiritual-religioasă, sunt la început supuse opoziţiei. Dar tocmai această primă respingere face focul credinţei să crească. Deja, la momentul scrierii acestei lucrări, forţele întunericului sunt angajate în lupta pentru dezinformarea românilor referitor la neozamolxianism.

Un cap de lance vor fi oamenii retrograzi din Biserica Ortodoxă Română (BOR). Ei vor răspândi neadevăruri, vor căuta prin orice mijloace să dezinformeze publicul românesc, să-i motiveze pe fanatici împotriva neozamolxienilor. Reacţia aceasta este de înţeles – prin renunţarea românilor la ortodoxie, conducătorii ei îşi pierd privilegiile, nu mai vin banii de la botezuri, căsătorii şi înmormântări, monopolurile pe care preoţii ortodocşi le-au pus de secole pe vieţile românilor. Opoziţia are în acest caz mai ales o motivaţie economică.

O altă forţă retrogradă o vor reprezenta acei străini antiromâni. Deja de la revoluţia anticomunistă din 1989 se observă clar un curent antiromânesc finanţat de duşmanii neamului. Motivele acestei opoziţii pot fi economice (ei nedorind ca românul să aibe grad înalt de discernământ pentru că, trezit fiind în spirit, le va fi mai dificil asupritorilor să-l manipuleze), politice (pământul frumos şi roditor al românilor este râvnit de mulţi în condiţiile în care populaţia lumii a crescut considerabil şi resursele au scăzut fiind limitate), identitare (duşmanii neamului românesc vor face orice ca să distrugă temelia identitară luând în derâdere strămoşii geto-daci şi bătându-şi joc de cultura străveche a străbunilor neamului. Se poate observa cu atenţie pe Internet, pe Facebook, cum detractorii iau în batjocură pe daci, pe Decebal, pe Burebista şi pe cei care se străduiesc să trezească neamul românesc), etc.

Folosirea focului sacru dacic, ca element esenţial de trezire spirituală, va face ca duşmanii ridicării din genunchi a neamului românesc să atace şi acolo. Cei care-i urăsc pe români şi nu doresc ridicarea lor din genunchi la lumină, pot institui legi severe să prevină aprinderea focurilor sacre dacice. Se pot găsi felurite pretexte, cum că neozamolxienii dau foc pădurilor, caselor, etc. Dar aceste zbateri, ale celor cuprinşi de întunericul sufletului, vor fi în van, credinciosul zamolxian de azi îşi poate aprinde focul sacru dacic în casă sau în

curtea proprie. **Familia neozamolxiană va deveni treptat chintesența societății româneşti a viitorului**.

Practica neozamolxianismului va evolua şi în lume, atât printre românii care locuiesc în alte țări, cât şi printre alți oameni iubitori de înțelepciune. Să nu fim surprinşi să aflăm că s-au aprins deja focuri sacre dacice în India, Australia, Franța, Austria, Turcia (de-a lungul anilor am făcut personal focuri sacre dacice în aceste țări). Există informații că focuri sacre dacice s-au aprins şi în Republica Moldova, Ungaria, Bulgaria, Grecia, Statele Unite ale Americii, Canada. Aceste fapte contribuie substanțial la paradigma „trezirea zeilor" având ca rezultat creşterea spiritului de discernământ printre oamenii lumii. **Neamul românesc se va dovedi, prin practica focului sacru dacic, marele salvator al umanității sortită în prezent autodistrugerii.**

- 60. Este oare necesar ca neozamolxianismul să devină cult înregistrat legal în România şi Republica Moldova?

- În primul rând Constituțiile României şi Republicii Moldova prevăd libertatea religioasă a cetățenilor țărilor lor. Practic niciun cult nu are nevoie să fie legalizat pentru a fi practicat în cele două țări româneşti. Din contră legalizarea unui cult religios poate fi detrimentală unei credințe, care se doreşte liberă de interferența statului, precum se vrea neozamolxianismul ca religie, care nu solicită avantajele oferite de stat cultelor, precum sunt subvențiile, popularizarea, etc. Organele statului sunt de factură seculară, iar religia este o manifestare de spirit cu totul diferită de suflul societății laice. Ceea ce vedem astăzi din realitatea eşicherului religios la nivel de umanitate este că instituțiile religioase coabitează de obicei cu societatea laică, fapt ce are drept consecință diminuarea mesajului spiritual-religios dat de religia respectivă.

Al doilea argument, care susține lipsa necesității legalizării în România şi Republica Moldova a zamolxianismului modern, este cel legat de originea crezului, ea fiind în tradiția strămoşească românească. Această moştenire reprezintă, în sufletele românilor şi ale strănunilor lor traco-geto-dacii, o trăire veche, milenară. Niciodată în istoria traco-geto-dacilor credința nu a fost legată de o instituție de stat; preoțimea zamolxiană, şi ulterior cea decenee, era liberă să-şi exercite atribuțiile. Marele Preot trăia retras din societate, cel mai adesea în zonele muntoase, ducând o viață simplă în adevărată părtăşie cu Dumnezeul strămoşesc. Pentru zamolxianismul modern, Marele Preot este un spirit

călăuzitor nicidecum un om în carne şi oase. Şi pentru timpurile care vor urma în neozamolxianism, în veşnicie Marele Preot va fi spirit călăuzitor, în locul unui om sau umanoid, oricât de valoroasă ar fi acea persoană. **Nu se face eroarea înlocuirii patriarhului creştin-ortodox, un personaj religios perimat al zilei, cu un alt patriarh cu funcția de Mare Preot în neozamolxianism**.

În al treilea rând legalizarea unei religii creează o centralizare de cult în care societatea laică poate interveni pentru a o influența. Religia neozamolxiană nu este centralizată instituțional, nu există şi nu trebuie să existe vreodată un organism instituțional care să orienteze sau să controleze manifestarea cultului. Adepții se pot organiza în felurite asociații filodacice, dar ele nu vor putea vreodată promulga edicte şi reguli pentru toți neozamolxienii care îşi au *Cartea Lui Zamolxe*, lucrare de inspirație şi de căpătâi. Neozamolxianismul este un spirit social călăuzitor nicidecum credința unei comunități religioase care poate fi controlată de instituții statale sau religioase.

În al patrulea rând neozamolxianismul este mai cu seamă un crez de familie, manifestările sale în afara familiei sunt adunări ale familiilor în grup cu scopul ținerii unor evenimente specifice, precum sunt ritualuri la temple, căsătorii şi nunți dacice, botezuri, înmormântări, etc. Marile adunări neodacice se fac în natură nicidecum în spații închise gen biserici, catedrale, sinagogi, moschei, etc. Deşi templele neodacice pot fi şi încăperi acoperite pentru protecția de bunuri materiale şi de intemperii ale vremii, aceste edificii nu sunt locurile în care se fac mari adunări neodacice care în mod normal au loc în natură. Cultul înfrățirii cu natura este prevalent oricărei tendințe de artificializare a crezului vizând reorientarea către manifestări religioase în încăperi închise. Clădirile, edificiile pot fi folosite cel mai bine ca biblioteci de profil şi pentru studiu, ateliere, magazii cu articole de cult, etc. şi mai puțin ca locuri de adunări pentru credincioşii care vor urma ritualuri neodacice.

În al cincilea rând, neozamolxianismul permite structurarea familiilor pe alte baze, acceptând în egală măsură relațiile monogame, poligame şi poiandre. Zamolxianismul modern este o comunitate internațională care nu are nevoie de intervenția statelor, cu religiile lor dominante, în relațiile de familie. Creştinismul, în cele mai multe dintre ramurile sale acceptă doar monogamia, islamismul acceptă doar monogamia şi poligamia, pe când hinduismul acceptă monogamia, poligamia şi poliandria. Şi în acest caz neozamolxianismul nu are nevoie de

legalizare acolo unde libertatea religioasă este permisă, dar poate avea nevoie de legalizare în țările unde libertatea religioasă este restrânsă (realitatea este că neozamolxianismul este mult prea evoluat ca să poată fi înțeles în țările musulmane restrictive). Nici hinduismul nu are cadru legal instituționalizat centralizat în India şi nicăieri în lume; hinduşii îşi au religia prezentă intrinsec în activitățile de familie, dar pot fi legal acceptați în diferite țări conform legislației acelor state.

Credem că cele cinci argumente, enumerate mai sus, care susțin lipsa nevoii de întregistrare legală a neozamolxianismului în România şi Republica Moldova, sunt pe deplin limpezi.

Treptat românii vor înțelege importanța crezului nou zamolxian pe măsură ce iudeo-creştinismul ca religie le va deveni nerelevantă, tot aşa cum s-a întâmplat în alte țări europene, precum sunt Franța, Cehia, Suedia, etc. Ridicarea din genunchi a românilor este dureroasă, însoțită de lacrimi şi suferințe. Lucrurile sunt puse deja în mişcare şi nu mai există cale de întoarcere.

Practica focului sacru dacic va trezi neamul românesc.

ianuarie 2014,
Sydney, Australia

☼ ☼ ☼ ☼ ☼ ☼ ☼ ☼

LISTA ÎNTREBĂRILOR DIN CARTEA ROMÂNUL S-A NĂSCUT ZAMOLXIAN: ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI DESPRE RENAŞTEREA ZAMOLXIANĂ

1. Ce este religia?
2. Ce putem spune astăzi despre practica religiilor în lume?
3. De când sunt românii interesaţi de zamolxianism?
4. Ce fel de cult iudeo-creştin este ortodoxia, creştinismul ortodox practicat de români?
5. Ce tradiţii strămoşeşti ale românilor susţin astăzi renaşterea zamolxiană? Ce implicaţii pot avea ele în domeniul social în general?
6. Ce se înţelege prin sincretism religios? Cum se defineşte el în cazul zamolxianism-creştinism? Cum s-a născut sincretismul creştinism ortodox-zamolxianism? În ce stadiu se află el astăzi?
7. Se poate ajunge oare la o sinteză în ortodoxie şi în felul acesta să se depăşească sincretismul în cauză?
8. Există printre românii creştini şi zamolxieni creştini?
9. De ce creştinismul ortodox românesc a devenit anacronic?
10. În ce măsură religiile abrahamice sunt afectate de un pseudo-dumnezeu?
11. Care sunt caracteristicile unui dumnezeu demonizat în religia iudeo-creştină?
12. De ce românii au şansa de a-şi constitui un crez spiritual autohton? De ce renaşterea zamolxiană poate avea succes?
13. În ce constă spiritualitatea zamolxiană? Ce legătură mai are ea cu zamolxianismul geto-dacilor şi religiile antice?
14. Cum va arăta un cod de legi al zamolxianismului modern?
15. Este Dumnezeu pe pământ, în cer sau pe amândouă tărâmurile?
16. Cum definim divinitatea supremă în neozamolxianism?
17. Cum îi definim pe Zeul Zamolxe şi pe Zâna Zânelor?
18. Care este componenţa panteonului neozamolxian?
19. Cum poate fi explicat dualismul ordine-dezordine reprezentat în manifestarea zeităţilor?
20. Cum definim omul în accepţiune zamolxiană nouă?
21. Ce practici neozamolxiene există?

22. Ce simboluri zamolxiene există?
23. Ce temple neozamolxiene există sau pot fi construite?
24. Pot exista temple neozamolxiene în categoria neobişnuitului?
25. Ce este focul sacru dacic, numit şi Focul Lui Zamolxe?
26. Ce paşi s-au făcut pentru constituirea unui cler zamolxian modern, clerul deceneu?
27. Cum se practică neozamolxianismul de către individ şi familie?
28. Ce reprezintă sacerdotul neozamolxian al familiei?
29. Care este distincția netă între preotul deceneu şi preoteasa decenee?
30. Ce a reprezentat preoteasa decenee în istorie de la descompunerea zamolxianismului vechi încoace?
31. Ce reprezintă ascetul sau sihastrul zamolxian?
32. Cum se încadrează clerul zamolxian modern în contextul social?
33. Cum sunt făcute rugăciunile şi invocațiile zamolxiene? Ce rol are rugăciunea sau invocația în spiritualitatea zamolxiană?
34. Ce inițieri zamolxiene există şi cum se fac ele?
35. Ce se poate spune despre căsătoria zamolxiană?
36. Cum pot avea loc căsătoriile poligamă şi poliandră de factură neozamolxiană? Ce reguli se aplică acestor căsătorii multiple ca polirelații?
37. Cum sunt evaluate mântuirea şi misterul în zamolxianismul modern?
38. Poate un credincios neozamolxian să practice şi alte sisteme de optimizare fizică şi mentală precum sunt yoga sau zen de pildă?
39. Ce se poate spune despre un cod de legi zamolxiene care se aplica pe timpul geto-dacilor?
40. Se poate oare transforma ortodoxia în spiritualitate zamolxiană?
41. Ce se crede în neozamolxianism despre destin şi fatalism?
42. Cum se raportează spiritualitatea zamolxiană la balada Miorița şi balada Meşterului Manole?
43. Ce rol poate avea revelația în neozamolxianism?
44. Cum se raportează spiritualitatea zamolxiană la elementul supranatural religios? Există minuni, vindecări miraculoase şi fapte de acest gen?
45. Există oare noțiunea de păcat în noul zamolxianism?

46. Cum este zugrăvit dualismul bine-rău în neozamolxianism?
47. Cum se explică reîncarnarea în spiritualitatea zamolxiană?
48. Ce metode se folosesc pentru reîncarnarea sufletelor?
49. De ce nu ne amintim încarnările anterioare?
50. Ce reprezintă templul celest al Lui Zamolxe?
51. Ce este focul nemuririi dacice?
52. Unde se află Kogaionul, muntele sacru din Carpaţi?
53. Ce beneficii aduc botezurile pământului, apei, focului şi aerului?
54. Cum se raportează spiritualitatea zamolxiană la egalitatea dintre oameni şi la poziţia lor socială?
55. Are spiritualitatea zamolxiană o cale comună recomandată tuturor?
56. Cum se raportează spiritualitatea zamolxiană la pace şi război?
57. Cum poate fi utilă spiritualitatea zamolxiană în respectarea dreptăţii sociale?
58. Există legătură între spiritualitatea zamolxiană şi naţionalismul românesc?
59. Ce se poate spune despre o societate economică modernă din perspectiva nouă zamolxiană?
60. Care sunt aspectele evolutive ale neozamolxianismului?

BIBLIOGRAFIE RECOMANDATĂ SAU FOLOSITĂ CA REFERINȚĂ ÎN CONTEXT

Balas, Edith (1987) *Brancusi and Rumanian folk traditions*, New York: Columbia University.

Bălaşa, Dumitru (1993) *De la Zamolxis la Iisus Hristos*, Bârda: Editura Cuget românesc.

Bălaşa, Dumitru (2006) *Dacii de-a lungul mileniilor*, Bucureşti: Editura Miracol.

Bârlea, Ion (1909) *Însemnări din bisericile Maramureşului*, Bucureşti: Atelierele Grafice SOCEC & CO.

Bârlea, Ovidiu (1974) *Istoria folcloristicii româneşti*, Bucureşti: Editura Enciclopedică Românească.

Blaga, Lucian (1983) *Meşterul Manole*, Bucureşti: Editura Albatros.

Blumenfeld, Yorick (1999), editor, *Scanning the Future: 20 Eminent Thinkers on the World of Tomorrow*, London: Thames & Hudson.

Boboc, Alexandru; Roşca, Ioan (1997), editori, *Filosofie contemporană*, Bucureşti: Editura Garamond.

Boia, Lucian (1997) *Istorie şi mit în conştiinţa românească*, Bucureşti: Editura Humanitas.

Boia, Lucian (2013) *Sfârşitul Occidentului? Spre lumea de mâine*, Bucureşti: Editura Humanitas.

Bucurescu, Adrian (1998) *Dacia secretă*, Bucureşti: Editura Arhetip.

Buliga, Sorin Lory (2008) *Brâncuşi: Religiozitate, filosofie şi artă*, Craiova: Editura Universitaria.

Buliga, Sorin Lory (2009) *Simbolistică sacră în opera lui Constantin Brâncuşi*, Craiova: Scrisul Românesc.

Busuioceanu, Alexandru (2009) *Zamolxis sau mitul dacic în istoria şi legendele spaniole*, Bucureşti: Editura DACICA.

Caraioan, Pompiliu (1967) *Geneza sacrului*, Bucureşti: Editura Ştiinţifică.

Chevalier, Jean; Gheerbrant, Alain (1994) *Dicţionar de simboluri*, vol. 1-3, Bucureşti: Editura Artemis.

Chiţimia, I. C. (1968) *Folclorişti şi folcloristică românească*, Bucureşti: Editura Academiei.

Cook, Peter (2006) *Evolution versus intelligent design: all the issues*, Sydney: New Holland Publishers (Australia) Pty Ltd.

Coruţ, Pavel (2005) *Omul din Carpaţi*, Bucureşti: Editura Ştefan.

Coruţ, Pavel (2006) *Oamenii lui Zamolxe*, Bucureşti: Editura Ştefan.

Coruţ, Pavel (2007) *Ultimul mag*, Bucureşti: Editura Pavel Coruţ.

Coruţ, Pavel (2008) *Codul lui Zamolxe*, Bucureşti: Editura Pavel Coruţ.

Coruţ, Pavel (2009) *Noi vom renaşte dintr-un vis*, Bucureşti: Editura Pavel Coruţ.

Coruţ, Pavel (2010a) *Mântuirea de după cumplita rătăcire*, Bucureşti: Editura Pavel Coruţ.

Coruţ, Pavel (2010b) *Zamolxe Arianul*, Bucureşti: Editura Pavel Coruţ.

Crainicu, Felix; Ioniţă, Cristi (2009) *Legendele dacilor liberi*, Bucureşti: Editura Dacica.

Crişan, Ion Horaţiu (2007) *Medicina în Dacia*, Bucureşti: Editura Dacica.

Crişan, Ion Horaţiu (2008) *Civilizaţia geto-dacilor*, 2 vol., Bucureşti: Editura Dacica.

Cueşdean, Lucian Iosif (2006) *Româna, limba vechii Europe*, Bucureşti: Editura Solif.

Däniken, Erich von (1969) C*hariots of Gods*, Souvenir Press Ltd.

Däniken, Erich von (1972) *Gods from Outer Space*, Bantam Books.

Datcu, Iordan (1998) *Dicţionarul etnologilor români*, vol. I, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.

Datcu, Iordan (1998) *Dicţionarul etnologilor români*, vol. II, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.

Datcu, Iordan (2001) *Dicţionarul etnologilor români*, vol. III, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.

Deceneea (2013) *Invocaţiile poporului meu dac*, Sydney: Sarbatoare Publications.

Delcea, Eugen (2000) *Secretele Terrei: Istoria începe în Carpaţi*, Craiova: Editura Obiectiv.

Densuşianu, Nicolae (1975) *Vechi cîntece şi tradiţii româneşti*, Bucureşti: Editura Minerva.

Densuşianu, Nicolae (2000[1913]) *Dacia preistorică*, Editura Meteor.

Dragnea, Mihai (2011) *Mitologia slavă în sursele medievale*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Drăgan, Constantin Iosif (1976) *Noi, tracii şi istoria noastră multimilenară*, Milano: Editura Nagard
Drăgan, Constantin Iosif (1985) *Mileniul imperial al Daciei*, Bucureşti: Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică.
Drăgan, Constantin Iosif (2000) *Imperiul romano-trac*, Bucureşti: Editura Europa Nova.
Eliade, Mircea (1943) *Comentarii la Legenda Meşterului Manole*, Bucureşti: Editura Publicom.
Eliade, Mircea (1965) *Rites and Symbols of Initiation*, New York: Harper & Row Publishers.
Eliade, Mircea (1972) *Zalmoxis, the Vanishing God: Comparative Studies in the Religions and Folklore of Dacia and Eastern Europe*, Chicago: University of Chicago Press.
Eliade, Mircea (1977) *Forgerons et alchimistes*, Paris: Flamarion.
Eliade, Mircea (1980) *De la Zalmoxis la Genghis-Han*, Bucureşti: Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică.
Eliade, Mircea (1987), editor şef, *The Encyclopedia of Religions*, New York: Macmillan Publishing Company.
Eliade, Mircea (1992) *Istoria credinţelor şi ideilor religioase*, Chişinău: Universitas.
Evseev, Ivan (1994) *Dicţionar de simboluri şi arhetipuri culturale*, Timişoara: Editura Amarcord.
Feier, Nicolae (2010) *Zestrea strămoşească: Pagini alese din mitologia şi istoria strămoşilor neamului românesc*, Bistriţa: Editura Karuna.
Filipaşcu, Alexandru (1940) *Istoria Maramureşului*, Bucureşti: Tipografia Universul.
Finnegan, Ruth H. (1992) *Oral Traditions and the Verbal Arts: A Guide to Research Practices*, London: Routledge.
Florian, Mircea (1997) *Introducere în filosofia istoriei*, Bucureşti: Editura Garamond.
Fochi, Adrian (1964) *Mioriţa. Tipologie, circulaţie, geneză, texte*, Bucureşti: Editura Academiei Române.
Gaivoronschi, Vlad (2002) *Matricile spaţiului tradiţional*, Bucureşti: Editura Paidea.
Gavrilă, Mariana (2009) *Rădăcinile Ardealului: Marea preoteasă*, Oradea: Editura Arca.
Gavrilă, Mariana (2010) *Iniţierea dacică: Osiris s-a născut în Carpaţi*, Cluj-Napoca: Editura Dacia XXI.
Gavriluţă, Nicu (1998) *Mentalităţi şi ritualuri magico-religioase*, Iaşi: Polirom.
Gebhardi, Ludewig Albrecht (1778) *Geschichte des Reichs Hungarn und der damit verbundenen Staaten*, Leipzig: I. Theil.
Gennep, Arnold van (1996) *Riturile de trecere*, Iaşi: Polirom.
Ghinoiu, Ion (2001) *Panteonul românesc*, Bucureşti: Editura Enciclopedică.
Ghinoiu, Ion (2003a) *Atlasul etnografic român*, Vol. I – Habitatul, Bucureşti: Editura Academiei Române şi Editura Monitorul Oficial.
Ghinoiu, Ion (2003b) *Atlasul etnografic român*, Vol. II – Ocupaţiile, Bucureşti: Editura Academiei Române.
Ghinoiu, Ion (2004) *Cărările sufletului*, Bucureşti: Editura Etnologică.
Ghinoiu, Ion (2005) *Comoara satelor: calendar popular*, Bucureşti: Editura Academiei Române.
Ghinoiu, Ion (2007) *Sărbători şi obiceiuri româneşti*, Bucureşti: Editura Elion.
Ghinoiu, Ion (2008a) *Atlasul etnografic român*, Vol. III – Tehnica populară; Alimentaţia, Bucureşti: Editura Academiei Române.
Ghinoiu, Ion (2008b) *Mică enciclopedie de tradiţii româneşti: sărbători, obiceiuri, credinţe, mitologie*, Bucureşti: Editura Agora.
Godea, Ioan (2007) *Dicţionar etnologic român*, Bucureşti: Editura Etnologică.
Godwin, Joscelyn (1981) *Mystery Religions in the Ancient World*, London: Thames and Hudson Ltd.

Gorovei, Artur (1990) *Folclor şi folcloristică*, Chişinău: Editura Hyperion.
Heintz, Monica (2005) *Etica muncii la românii de astăzi*, Bucureşti: Curtea Veche Publishing.
Jacobovici, Simcha; Pellegrino, Charles (2007) *Mormântul lui Iisus şi al familiei sale*, Piteşti: Editura Paralela 45.
Knibb, M.A. (1974) *The Ethiopic Book of Enoch*, Oxford: Oxford University Press.
Krohn, Kaarle (1971) *Folklore Methodology Formulated by Julius Krohn and Expanded by Nordic Researchers*, Austin: University of Texas Press.
Loisy, Alfred (2012) *Misterele antichității*, Bucureşti: Editura Herald.
Lozovan, Eugen (2006) *Dacia Sacră*, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.
Lovinescu, Vasile (2000) *Interpretarea esoterică a unor basme şi balade populare româneşti*, Bucureşti: Editura Cartea Românească.
Lund, Carl; Crişan, Maria (2004) *Zamolxis, primus getarum legislator: Upsaliae, 1687 = Zamolse, primul legislator al geților = Zamolxis first lawgiver of the Getae*, Bucureşti, Arvin Press.
MacKenzie, Andrew (1977) *Dracula Country: Travels and Folk Beliefs in Romania*, London: Barker.
Manolache, Dumitru (2006) *Tezaurul dacic de la Sinaia – Legendă sau adevăr ocultat?*, Bucureşti: Editura Dacica.
Martin, James (2007) *The Meaning of the 21st Century: A Vital Blueprint for Ensuring our Future*, London: Transworld Publishers.
May, Tim (2001) *Social Research: Issues, methods and process*, Buckingham: Open University Press.
Miulescu, Nicolae (1975) *Daksha, God's Country*, Editura Nagard.
Muşat, Mircea (1980) *Izvoare şi mărturii străine despre strămoşii poporului român: culegere de texte*, Bucureşti: Editura Academiei Republicii Socialiste România.
Necşoiu, Floarea (2012) *Un tezaur nepieritor... creația noastră populară*, Bucureşti: Editura DacoRomână TDC.
Noica, Constantin (1991) *Pagini despre sufletul românesc*, Bucureşti: Editura Humanitas.
Nour, A. (2006) *Cultul lui Zamolxis*, Bucureşti: Editura Miracol.
Oişteanu, Andrei (1998) *Mythos & Logos. Studii şi eseuri de antropologie culturală*, Bucureşti: Editura Nemira.
Oişteanu, Andrei (2004) *Mircea Eliade între publicistica politică şi opera ştiințifică*, în Nr. Archaeus, tom VIII, fasc. 1-4.
Oltean, Dan (2002) *Religia dacilor*, Bucureşti: Editura Saeculum.
Oltean, Dan (2008) *Munții dacilor: Călătorii pe plaiurile regeşti ale Sarmizegetusei*, Bucureşti: Editura Dacica.
Petrovici, Ion (1997) *Filosofi contemporani*, Bucureşti: Editura Garamond.
Platon (1974) *Charmides*, Opere I, Bucureşti: Editura Ştiințifică.
Pop, Dumitru (2003) *Universul culturii, tradiția şi promovarea lui în cultura şi viața contemporană*, Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință.
Posescu, Alexandru (2000) *Introducere în filosofie*, Bucureşti: Editura Garamond.
Posescu, Alexandru (2001) *Platon: Filosofia dialogurilor*, Bucureşti: Editura Garamond.
Rădulescu-Motru, Constantin (1999) *Psihologia poporului român şi alte studii de psihologie socială*, Bucureşti: Editura Paideia.
Rogoz, Viorel (2002) *Familia în credințe, rituri, obiceiuri*, Satu Mare: Editura Solstițiu.
Romavia (2011) *Sufletul neamului românesc: Vol. 1 - Legenda nemuritorilor din Valea Dunării – Zalmoxis - Primus Getarum et Europae Legislator*, Bucureşti: Editura Anima Mundi.
Russu, Ion Iosif (2009 [1944-1948]) *Religia geto-dacilor: zei, credințe, practici religioase*, Bucureşti: Editura Dacica.
Russu, Ion Iosif (2009 [1959]) *Limba traco-dacilor*, Bucureşti: Editura Dacica.

Sărbătoare, Octavian (2006a) *Awaiting the World Saviour in India: Basic Scriptural References, and Modern and Contemporary Perspectives*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2006b) *Awaiting the World Saviour in the Middle East: Basic Scriptural References, and Modern and Contemporary Perspectives*: Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2009) *A Sanskrit dictionary of spirituality: scholar's terms*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2010a) *Pe Calea Lui Zamolxe: Trilogie zamolxiană*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2010b) *Românul s-a născut zamolxian: Întrebări şi răspunsuri despre renaşterea zamolxiană*, Bucureşti: Editura DacoRomână TDC.
Sărbătoare, Octavian (2010c) *Viața Lui Zamolxe*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2011) *Evanghelia Dacilor*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2013a) *Cartea Lui Zamolxe*, Bucureşti: Editura Moroşan.
Sărbătoare, Octavian (2013b) *Zamolxiana, ezoterismul neozamolxian: structurare şi hermeneutică*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2013c) *Zamolxiana, practica neozamolxiană a nemuririi: terapie holistică şi tehnici de evoluție spirituală*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2014) *Sunt zamolxian: îndrumarul renaşterii spirituale dacice*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Săvescu, Napoleon (1999) *Noi nu suntem urmaşii Romei*, Bucureşti: Editura Intact.
Senn, Harry A. and Stephens, Martine (1982) *Were-wolf and vampire in Romania*, New York: Columbia University.
Silver, Ellis (2013) *Humans are Not from Earth: A scientific evaluation of the evidence for and (mostly) against man's evolution on Planet Earth*, Devon: Ideas4writers.
Sims, Martha C. (2005) *Living Folklore: An Introduction to the Study of People and their Traditions*, Logan: Utah State University Press.
Stan, Lavinia; Turcescu, Lucian (2007) *Religion and Politics in Post-Communist Romania*, Oxford: Oxford University Press.
Stroe, Geo (1999) *DacoRomânia nemuritoare: Legende şi realități*, Bucureşti: Editura Tempus.
Stroe, Geo (2002) *Știința dacoromânisticii pe înțelesul tuturor*, Bucureşti: Editura Tempus.
Stroe, Geo (2006) *În căutarea lui Zamolse în DacoRomânia*, Bucureşti: Editura DacoRomână TDC.
Stroe, Geo (2012) *DacoRomânitatea, încotro?*, Bucureşti: Editura DacoRomână TDC.
Toader, Şerban (2007) *Pomană şi dar*, Bucureşti: Editura Etnologică.
Tonciulescu, Paul Lazăr (1999) *De la Tărtăria la Țara Luanei*, Bucureşti: Editura Miracol.
Trompf, Garry (1990) *In Search of Origins*, New Delhi: Sterling Publishers Private Limited.
Vartic, Andrei (1997) *Magistralele tehnologice ale civilizației dacilor*, Chişinău: Editura Basarabia.
Vartic, Andrei (1998) *Drumul spre Kogaionon*, Chişinău: Editura Basarabia.
Ubicini, Abdolonyme (1886) *Les origines de l'histoire Roumaine*, Paris: Ernest Leroux.
Vinereanu, Mihai (2008) *Dicționar etimologic al limbii române pe baza cercetărilor de indo-europenistică*, Bucureşti: Editura Alcor.
Vulcănescu, Mircea (1991) *Dimensiunea românească a existenței*, Bucureşti: Editura Fundației culturale române.
Vulcănescu, Romulus (1985) *Mitologie română*, Bucureşti: Editura Academiei Republicii Socialiste România.

INDEX

A
amurgul sfinților, 11-13
amurgul zeilor, 10

B
Biblia iudeo-creştină, 12-13, 16, 20-21, 24-25, 27
botezuri, 25, 28, 39, 45

C
Cartea Lui Zamolxe, 5, 13, 15-16, 24, 27, 31, 34, 38, 42, 46
catolicism, 11-12, 17
celți (gali), 5, 22
centralizare, 47
China, 36
corupția, 25, 27
creaționismul evolutiv, 14, 32

D
dacism, 5, 38, 43
Däniken, 40
Deceneu, 29
Densuşianu, 43
desacralizare, 22
dispariția religiilor, 32
Dumnezeul strămoşesc, 31

E
ethos, 5, 19-23, 43
evoluție,10, 13-14, 16, 18, 27, 30, 32, 37, 42
ezoterismul neozamolxian, 13, 17-18, 43
extratereştri, 31, 40-42

F
fanatism, 23, 45
focul sacru dacic, 24, 28-31, 44, 46

G
germani, 16, 19, 21-22
gnoza neozamolxiană, 21

H
hieratic, 38, 43
Homo Religiosus, 16-18, 44
hora dacică, 38

I
Iisus Fiul Daciei, 10, 29
imaginarul religios, 10, 19, 44
India, 36-37, 46
iudeo-creştinism, 10-13, 17, 22-26, 34, 36, 46

J
Japonia, 36
jertfe, 28

K
Kabba, 36
Karma, 29, 39

L
legea strămoşească, 22, 26
Legile Lui Zamolxe, 26-27
libertate evolutivă, 42

M
maghiari, 19-21
Marele Preot, 46-47
mentalul colectiv, 34, 37
Mesia (Maşiah), 19-20, 34
metempsihoză, 29, 41
metemsomatoză, 29, 41-42
mitologie, 4, 15

N
neodacism, 5, 38, 43
neozamolxianism, 4, 5, 10, 13-17, 19, 23-23, 27, 32, 39, 43-46
Noile Legi Belagine, 27
Noua Epocă Axială, 33

O
ortodoxie, 11-12, 17, 24-27, 38, 45

P
paradigme, 10-12, 35
patriarh ortodox, 47
popoare, 5, 13, 15, 18-23, 31
poporul evreu, 19-20
practica nemuririi, 38
protocronism, 22-23
psihocibernetică, 32

R
raționalitate, 13, 37
războaie religioase, 44-45
reîncarnare, 20, 30, 41
religiile abrahamice, 11, 15
rug şi rugă, 14
Rugul Lui Zamolxe, 31

S
sacerdotul familiei, 30-31
Sfinxul românesc, 38
simbolistică, 18
sincretism religios, 26
sinuciderea Europei, 23
slavi, 16, 19, 21

Ş
şechina, 20
ştiință, 14, 32-34, 41, 44

T
tarele societății, 27
tehnologie, 32-34, 43
temple, 15, 26-27, 39

U
ucrainieni, 21
umanitate, 11, 14, 24, 35, 37, 40-44

V
viitorologie, 44
violență religioasă, 11, 37, 42
virtualizare, 32

Z
Zamolxe, 15, 18, 30, 38
Zamolxiana, 13, 30, 38, 43
zamolxianism, 5, 24, 26, 31, 33, 38, 44
zeii primordiali, 10
zen, 16, 18
Ziua Luminii Sacre, 31

CUPRINS

Prefață	4
Lista întrebărilor	6
Întrebări şi răspunsuri	10
Lista întrebărilor din cartea *Românul s-a născut zamolxian: întrebări şi răspunsuri despre renaşterea zamolxiană*	47
Bibliografie recomandată sau folosită ca referință în context	50
Index	54

DESPRE AUTOR

Octavian Sărbătoare s-a născut în România în 1952 şi din 1987 trăieşte în Australia. Autorul a absolvit Facultatea de Litere cu specializările de licență în studii ale religiilor şi filosofie, apoi un an de specialitate postlicență în studii ale religiilor, Master la Litere (studii de pace şi conflict) cu distincție şi diplomă postuniversitară (economie politică) la Universitatea din Sydney, Australia. Doctor Honoris Causa. Este autorul unor cărți de cercetare în domeniul social cât şi de beletristică, în limbile română, engleză şi italiană.

ABOUT THE AUTHOR

Octavian Sarbatoare was born in Romania in 1952. Since 1987 he has been living in Australia. He completed his BA in Philosophy and Studies in Religion, BA (Honours) in Studies in Religion, Master of Arts with Merit (PACS) and Graduate Diploma (Political Economy) at the University of Sydney, Australia. Doctor Honoris Causa. He is the author of various books of scholarly research and fiction, in Romanian, English and Italian.

SULL'AUTORE

Octavian Sarbatoare è nato in Romania nel 1952 e dal 1987 vive in Australia. Ha conseguito la Laurea in Lettere con specializzazione in studi sulle religioni e filosofia, e un anno di specializzazione post laurea in studio delle religioni, Master in Lettere (studi sulla pace e sui conflitti), con distinzione e diploma post universitario (economia politica) all'università di Sydney, Australia. Doctor Honoris Causa. E' autore di alcuni libri di ricerca nell'ambito sociale ma anche di ballettistica, nelle lingue romeno, inglese e italiano.

COLECȚIA DECENEU

IDEALUL NAȚIONAL AL ROMÂNILOR, ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ ISTORICĂ, ESTE REZOLVAREA CRIZEI SPIRITUALE A NEAMULUI, PRIN A-ȘI TRANSFERA CENTRUL SPIRITUAL DIN ORIENTUL APROPIAT ÎN MUNȚII CARPAȚI, ȘI SĂ-ȘI AFIRME IDENTITATEA NAȚIONALĂ CA URMAȘI AI GETO-DACILOR.

AUTORUL OCTAVIAN SĂRBĂTOARE

SARBATOARE PUBLICATIONS